

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 4, årgang 74

www.universitas.no

torsdag 06. februar 2020

Tyst om RUSREFORMEN

Nyhet s. 12

Gjestelistas exit: – Student- politikken er meningsløs

Nyhet s. 7

Marte (22) brukte 12.000 på skabb- behandling

Nyhet s. 10-11

Kunstig intelligens inntar akademia

Nyhet s. 6

MENINGER

Redaktør: **Selma Joner**
selmajoner@gmail.com 938 08 470

Nyhetsleder: **Jantra Pernille Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Fotosjef: **Odin Drønen**

Desksjef: **Synne Hellevang**

Nettredaktør: **Rasmus Gorset Berg**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Nei takk, Statsbygg!

Kommersialisering, konkurranseutsetting og alles favoritt: sentralisering. I ukens avis kan du lese at regjeringen anbefales av konsulentbyrået Capgemini å overføre fem av landets største universiteters eiendomsforvaltning til Statsbygg, i stedet for å la universitetene eie sine egne lokaler. Dommen til lederen i Studentparlamentet på UiO, Christen Andreas Wroldsen, er klar: «en fryktelig dårlig idé».

Skulle regjeringen si seg enig i forslaget, vil det føye seg inn i rekken av tvilsomme tiltak som fremmedgjør og skader nasjonens grunnleggende organer i lønnsomhetens navn. Capgemini hevder sentraliseringen vil føre til betydelige pengebesparelser. «Jeg ser på det som å snikinnføre et stort kutt i universitetsbygningene på», sier Wroldsen: Nå skal osthøvelen frem og skjære vekk alt det unødvendige byråkratiet som ikke ser pent ut i pengebøkene.

Problemet er imidlertid at osthøvelen ikke har øyne for hverdagen til menneskene som effektiviseringen angår. Studentparlamentet ved UiO og studentkjellerne er bekymret for hvilke konsekvenser dette vil ha for foreningslivet. En fradragelse av universitetenes selvstendige eiendomsforvaltning vil sannsynligvis føre til at studentenes og de ansattes stemmer ikke får noen umiddelbare lyttere som faktisk kan svare, mens regnskapsførerene ser seg blinde på grønne tall.

Hvor er perspektivet som ser studenten som hver dag benytter seg av universitetslokalene?

Hvor er perspektivet som ser studenten som hver dag benytter seg av universitetslokalene? Talsmann for kjellerpubene, Adrian Helle, mener Statsbygg som forvalter vil føre til forsinket kommunikasjon og uklarhet rundt hvem som egentlig har ansvar for vedlikehold. På Psykologisk institutt, som allerede bor i Statsbyggs bakgård, forteller studentpuben om en lite tilgjengelig lensherre, ute av stand til å reparere en heis som ikke fungerer. Når man fristes til å sentralisere Utdannings-Norges eiendomsforvaltning slik Capgemini foreslår, blir man for opptatt av spørsmålet «Kan vi?», mens man glemmer å spørre seg selv «Bør vi?».

Regjeringen har ennå ikke landet på noen beslutning, og i vurderingsprosessen bør de lytte iherdig til rapporten som universitetene selv besvarte dem med. En sentralisering av universitetenes råderett kan godt mulig føre til hyggeligere tall i en regnskapsbok på et kontor langt borte fra studentene selv, men det er like langt fra åpenbart at det er dette som er målet. Både direkte brukerne av universitetene og resten av landet er tjent med at en fullverdig studenthverdag ivaretas, og dette vil etter alt å dømme innebære selvforvaltende universiteter.

Storby- eller sentrumsuniversitet?

Når Curt Rice er villig til å snu på hælen i Kjeller-saken, lar han egne preferanser gå foran hensynet til inkluderende og kunnskapsbaserte prosesser.

kommentar

Anna Serafima S. Kvam, journalist
i Universitas

Når Oslomet skal beskrive Kjeller, det andre av Storbyuniversitetets studiesteder, skriver de: «Stedet befinner seg i landlige omgivelser ved Lillestrøm. Byggets arkitektur gjenspeiler en moderne kunnskapsbedrift. Det er høyt under taket, og store vindusflater slipper lyset inn.» Men idylliske omgivelser til tross, nå later det til at Oslomets rektor ikke lenger vil satse på Kjeller.

Det har vært knyttet stor usikkerhet til hva som skal skje på studiestedet Oslomet leier utenfor Lillestrøm. Endelig virket prosessen å lande, da Oslomet i fjor ferdigforhandlet ny leieavtale med eierne av bygningsmassen på Kjeller. Den kutter universitetets utgifter med 20 millioner kroner årlig sammenlignet med dagens ordning. Dette kunne gitt ny giv for Kjeller-miljøet, der tre av Oslomets fakulteter i dag er representert. Likevel pangstartet Curt Rice året med å erklære at han nå ser saken i et nytt lys, og heller mot å si nei til avtalen. Han vil gå inn for å flytte alle som i dag har sitt studie- og arbeidssted på Kjeller, inn til studiestedet i Pilestredet. Avgjørelsen skal falle allerede andre uke i mars.

Det er ikke tvil om at en flytting vil ha store konsekvenser for alle involverte, både i og utenfor Oslo sentrum. I dag tilhører 3000 studenter og 200 ansatte Kjeller. Hvordan disse fysisk skal innplasseres i Pilestredet, svever i det blå. I et notat til styret antyder Rice at han ikke ser for seg å utvide arealet Oslomet disponerer i Oslo. Ved en samlokalisering må visst alle forberede seg på en hverdag med nye former for undervisning, læring og arealdisponering. Hva dette betyr, konkret, er ikke eksemplifisert. Snakker vi færre lesesalplasser? Rullerende kontorarealer? Mer begrensede utstyrsparkeer? Slike spørsmål krever grundige svar. Årets studiebarometer gjør det dessuten klinkende klart at sykepleiestudentene ved Kjeller er mer fornøyde på alle indikato-

rer enn de som tilhører Pilestredet. Slike tall burde minne Rice om ikke å forhaste seg i iveren etter å effektivisere.

Målet om effektivisering begrunnes i hensynet til bærekraftig utvikling, skriver Rice videre. Hvilke regnestykker han baserer seg på, er dessverre uklart. At påstanden kan problematiseres, er derimot

åpenbart: Flere får lengre reisevei hjemmefra, og samtlige av dagens Kjeller-studenter mister nærheten til fagmiljøet på Akershus Universitetssykehus ved en samlokalisering. Rice understreker nemlig eksplisitt at praksisplasser i Lillestrømsregionen skal opprettholdes. Prinsippet om at nærheten til jobb og studiested er miljøvennlig, må ikke

Prinsippet om at nærheten til jobb og studiested er miljøvennlig, må ikke forveksles med ideen om at Oslo sentrum er nært for alle

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Ellisiv «Snokern» Myrva

Abid «Jovial» Raja

«Han stiller alltid opp når media ringer. Fordi han føler et ansvar. Og fordi han digger det.» Slik introduserte Universitas portrettet med nyutnevnte kulturminister Abid Raja i 2001: «Jeg snakker på en vanlig måte, og jeg har merket at jeg har lett for å få med publikum – jeg er flink til å lede folk inn på de tankene jeg vil at de skal inn på. Det er min ting, liksom», deler en pratsom Raja. «Jeg har ikke sett på det som makt. Av en eller annen grunn lytter folk når jeg taler», da får vi håpe at du har noe vettugt å si da, sjefen. Videre tanker om Raja sine nye eskapader kan du lese i Selma Stormyren sin petit på s. 23.

Universitas magasin februar, 2001

Harder, better, faster, stronger

I denne ukens Universitas kan du lese om studenter som bruker eksepsjonelt mye tid på studier. I 2000 sa datidens utdanningsminister, Trond Giske til Universitas at han ville at studentene skulle jobbe hardere og lengre med studiene. «Kvaliteten på kunnskapen en sitter igjen med etter en måneds intensiv lesning til 20 vektall betviler jeg. Jeg har tatt flere fag på den måten.» Vel, du om ditt, Giske. Jeg gleder meg til å rope hiv og hoi om fire måneder. Snart er studiepoengene mine, så kan vi ta det rolig i det neste studieår.

Universitas nr. 27, 2000

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

forveksles med ideen om at Oslo sentrum er nært for alle. Nærhet handler også om å bygge livskraftige nærmiljøer utenfor sentrumsregionen.

Det er ikke dermed sagt at gode argumenter for en samlokalisering ikke finnes. For Kjeller-studentene som bor i Oslo, er reiseveien lang. Universitas dokumenterte senest i januar fortvilelsen over nedleggelse av direktebusser til studiestedet. Ansatte på Kjeller har også løftet frem tilgangen på et større og mer dynamisk miljø som gode grunner til å flytte. Rice påpeker også, med rette, ulempen i mangel på en exit-mulighet i avtaleutkastet. Ved signering blir Oslo-met bundet til å betale leie på Kjeller til 2043. Det er ingen grunn til å se vekk fra disse poengene. Problemet er snarere

at alle de gode spørsmålene som stilles, fra både tilhengere og forkjempere for samlokalisering, først og fremst er nettopp det: spørsmål.

Når rektoren vil ha med hele universitetet på en snuoperasjonen, kreves det mer tid og flere fakta på bordet enn det han tilbyr. Det holder ikke å erkjenne at en slik prosess vil «kreve mye av oss alle» og forsikre i ord om at alle involverte skal gis mulighet til å fremme innspill. Studenter og ansatte må få sjansen til reell påvirkning, gjennom tilstrekkelig med tid og klarere svar på hva som er de konkrete konsekvensene ved samlokalisering. Allmøter på kort varsel, uten utredninger på bordet, gir dårlige forutsetninger for å gi gode råd. Rice poengterer at studentene

fortjener en avklaring på en prosess som allerede har tatt lang tid. Isolert sett er det sant. Men når prosessen allerede lå an til å lande nettopp nå, er det grunn til å minne Rice om at hastverk kan bli lastverk.

Det er kanskje ikke overraskende at Rice har lyst til å gjøre alle Oslomet-studenter til en fysisk del av sitt nye storbyuniversitet. Men hasteflytting blir sjeldent vellykket. Skal vi bosette oss et nytt sted, er det vanlig å ta valget basert på en visning av ny bopel. Hvordan Pilestredet vil se ut med tusenvis av nye studenter, på samme areal, er ikke en gang skissert.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

«Vinter»

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Amund Reigstad
Caroline Vestskogen
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:

Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:

Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Punger ut 351 kroner

For én time på Mari (21) sitt studium kan man kjøpe en flybillett til Paris. Dette er Oslo-studiene med høyest timepris.

Privatskoler

tekst Jakob Bjørnøy og Ebba Schjølberg
Gina Clausen Karlengen

– Deres studie har høyest timepris i Oslo. Hvordan er det?

– Det er ganske irriterende. Jeg føler ikke at vi får det vi betaler for, sier journalistikkstudent Mari Romslo Kommedal (21).

Hun sitter rundt et bord under det enorme glasstaket over en lys bygård på innsiden av Høyskolen Kristiania (HK), campus Kvadraturen. Sammen med henne sitter to medstudenter som også har tatt en pause fra jobbingen med årets første eksamen. En eksamen de har betalt dyre dommer for å få avlegge. 49.200 kroner dette semesteret, for å være helt nøyaktig. Sammenliknet med andre studier til samme pris, har Kommedal færre undervisningstimer enn de fleste. Dette

gjør at studiet får en særlig høy timespris.

Universitas har gjort en gjennomgang av bachelorstudiene med høyest semesteravgift i Oslo for å finne timeprisen på de ulike studienes vårsemester (se faktaboks). På toppen av listen kommer journalistikkstudiet ved HK på hele 351 kroner.

Usikker på studievalg

– Det er jo dritt, men vi har jo valgt det selv. Det er jo bare det prisen er, sier Henrik Thorsnes Lefdal (21).

Enkelte i klassen hans klager over den stive prisen, men han forteller at det ikke er et stort tema blant studentene. Da Kommedal skulle bestemme om hun skulle gå journalistikkutdanningen på enten Oslomet eller HK, var det rykter om HKs unike praksisplasser som avgjorde valget. I dag er hun usikker på om hun valgte riktig.

– Men det er noen ting som er

bedre her. Siden vi har så få undervisningstimer, får vi mye mer tid til å gjøre ting utenom studiene. Jeg har for eksempel tre jobber utenom. Og hva du gjør utenom studiene har jo mye å si i journalistikk, forteller Kommedal.

Lefdal er derimot:

– Kjempefornøyd. Det er bra lærere og bra opplegg her.

– Mener du studiet er verdt pengene?

– For min del er det verdt det. Det er fordi jeg vet at det er journalist jeg vil bli. Hadde jeg vært usikker på det, hadde jeg nok ikke valgt dette studiet. Det er for dyrt om man ikke vet hva man vil, sier Lefdal.

– Hvis du tok en time fri fra studiet ditt, og fikk 351 kroner tilbake, hva hadde du brukt dem på?

– Jeg hadde jo sikkert kjøpt øl eller mat. Hadde sikkert sløst det bort, sier han og ler.

– Eller kjøpt mat for en uke

hvis jeg var skikkelig god.

Til Paris

For den høytflyvende timeprisen kan du nemlig få en enveisbillett til Paris, fem og en halv halvlitere øl på Chateau Neuf eller en egenandel hos din favoritt-øre-nese-hals-lege.

Dropper du åtte timer – en vanlig arbeidsdag – kan du slenge journalistblokken i pengekassen

kinobillett med popcorn, to T-skjorter på HM eller åtte pakker med safari-kjeks. Er man i det hjemlige hjørnet, kan man ta en time fri fra Osteopatistudiet ved HK og bruke pengene på et nytt saueskinnteppe fra Ikea, en ny sommerdyne fra Princess eller kanskje trenger du en helt ny Matsui støvsuger. Blir det lange dager foran PC-skjermen, kan man bytte vekk én time på Visual effectsstudiet på HK med tre timer på luksusspaet The Well.

HK på topp

Av studiene med vårens ti dyreste timepriser er åtte av dem fra HK. Prorektor Sander Sværi påpeker at semesteravgiften studentene betaler, er flat hvert semester selv om kostnadene varierer fra semester til semester.

– Studentene melder seg opp til en treårig bachelor, og da legger vi opp til at man skal fullføre det.

– Men hva med dem som dropper ut? Hvorfor skal de betale for undervisningen <de kunne ha fått i senere semestre?

– Vi planlegger ikke med at noen skal droppe ut. Vi ønsker å være så ryddige og rettferdige

Det er jo dritt, men vi har jo valgt det selv. Det er jo bare det prisen er

Henrik Thorsnes Lefdal, journalistikkstudent ved Høyskolen Kristiania

og kjøpe deg en helaften på Oslos høyest Michelinprisede restaurant Maaemo, til 2800 kroner.

Journalistene er ikke de eneste som tar farvel med hundrelapper hver time. Dropper du en time undervisning fra BIs bachelor i Business administration for 191 kroner, kan du spante på deg en

I stedet for å betale semesteravgiften i tre år, kan du heller kjøpe deg masse kule ting:

Fisken lever i havet: Har du alltid drømt om å dra til løfoten og bli fisker? Med semesteravgiften kan du kjøpe tre fiskeskøyter til 100.000,- hver.

Bæ bæ lille lam: Har du noe ull? Med semesteravgiften får du 50 sauer med airpods. Hvorfor ikke?

Super Size Me: Liker burgere? Du kan få hele 7692 Big Macs til prisen 39,-. Eller 1.85 tonn og ca 2 millioner kalorier

Helt krypto: En bitcoin koster 89.277,-, noe som betyr hele 3.36 bitcoin. En god investering?

Kald Seidel: Vil du ha diagnosen som alkoholiker? Med semesteravgiften kan du kjøpe 6000 bokser med seidel til prisen av 25,- per boks. Hver boks representerer 1000 bokser.

i timen for å studere

overfor studentene som vi kan.

– Er det ikke urettferdig å måtte betale for tredjeåret i førsteåret?

– Ikke så lenge intensjonen er at man skal ta tre års utdanning. Vi gjør stadig vekk en avveining av hva som er enkelt og rettferdig for studentene. Ønsket er at alle skal fullføre utdanningen på normalt tid.

Han forteller at de tidligere har forsøkt på å differensiere prisene hvert semester.

– Det ble svært dårlig mottatt av studentene.

At osteopati kommer så høyt opp på listen, mener Sværi skyldes at studiets senere år koster en del mer enn de første to, og at det er lagt inn mye tid til selvstudium første året.

På tross av de høye timeprisene mener han likevel HKs studier kommer billigere ut for samfunnet sammenliknet med offentlige utdanningstilbud.

– Alle studier har en kostnad, enten i form av skatt som brukes til å finansiere de offentlige tilbudene, egenbetaling i form av studieavgift eller en kombinasjon. Sammenlikner man hva studiene faktisk koster, ser man klart at samfunnet får mer igjen for Høyskolen Kristianias tilbud.

Ikke nok utstyr

Tilbake i HKs bygård er journaliststudent Stephan Pettersen (29) ikke overrasket over den høye timeprisen på studiet hans.

– Vi har snakket en del i klassen om dette; hva er grunnen til at vårt studium koster så mye mer enn de andres, spør Pettersen som jobber ved Blakstad sykehus utenom studiene.

På tross av den stive timeprisen

Jeg mener absolutt det er verdt pengene

Sander Sværi, prorektor ved Høyskolen Kristiania

er det likevel ikke nok kamera- og videoutstyr til låns for alle, forteller han.

– Er du for sent ute, for eksempel når vi har foto som et eget emne, kan vi plutselig stå uten kamera. Det lar seg jo løse, men det er ikke praktisk, sier Pettersen.

Prorektor Sværi mener grunnen til at det til tider mangler utstyr, er at HK ønsker å gjøre utdanningsløpet så billig som mulig for studentene.

– Det handler igjen om å få til en best mulig utdanning til lavest mulig semesteravgift. Det er fris-

tende å ville kjøpe en enhet av det beste utstyret til alle studentene, men vi tenker hele tiden hvordan vi kan best mulig utnytte midlene våre. Vi må heller passe på at studentene har det de trenger når de trenger det, og at vi er smarte med å legge opp undervisningen slik.

HK: – Verdt pengene

Sværi forteller det er flere grunner til at journalistikkstudiet får en særlig høy timepris. At de fleste av studiets emner kun finnes i journalistikkutdanningen, gjør at prisen på den faglige utviklingen av emnene blir høyere enn andre. Også at klassene er små sammenliknet med andre studieprogram, spiller inn.

– Det gjør at undervisningsmodellen krever litt mer ressurser enn de andre studieprogrammene.

– Mener du det er verdt pengene?

– Jeg mener absolutt det er verdt pengene. Det er et par ting man aldri angrer på i livet når man ser tilbake på dem. Det ene er å ta en god utdanning, og det andre er å ha kjøpt seg bolig.

Topp ti studier med høyest timespris:

1. Journalistikk på HK (351kr)
2. Fysisk aktivitet og ernæring på HK (336kr)
3. Osteopati på HK (300kr)
4. Visual effects på HK (286kr)
5. 3D-Grafikk på HK (273kr)
6. Spilldesign på HK (249kr)
7. Cyber security på Noroff (230kr)
8. Bachelor i business administration på BI (191kr)
9. Grafisk design på HK (190kr)
10. Bachelor i business analytics på BI (185kr)

Sværi peker på tilbakemeldingene som studenter har gitt på journaliststudiet i Studiebarometeret. Her fikk studiet 4,43 av 5 på overordnet tilfredshet.

– Vi ser at de får jobber etter studiene også.

I timeplanen Universitas har tatt utgangspunkt i, står ikke timer undervist i seminargrupper oppført. Prorektoren estimerer at journalistutdanningen har omtrent 14 timer i seminargrupper det semesteret Universitas har sett på.

– Hvis du selv fikk 351 kroner og en time fri fra jobb, hva hadde du brukt dem på?

– Oi, interessant spørsmål. Hvis jeg kunne fått én time på en super utdanning om noe jeg absolutt trenger å vite mer om, hadde det vært et godt valg, sier en dydig prorektor.

– For enkle tall

På syvende og niende plass over vårens dyreste timepriser kommer to av BIs studier. Kommunikasjonsdirektør på BI, Ole Petter Syrrist-Leite mener Universitas' tall fremstår som:

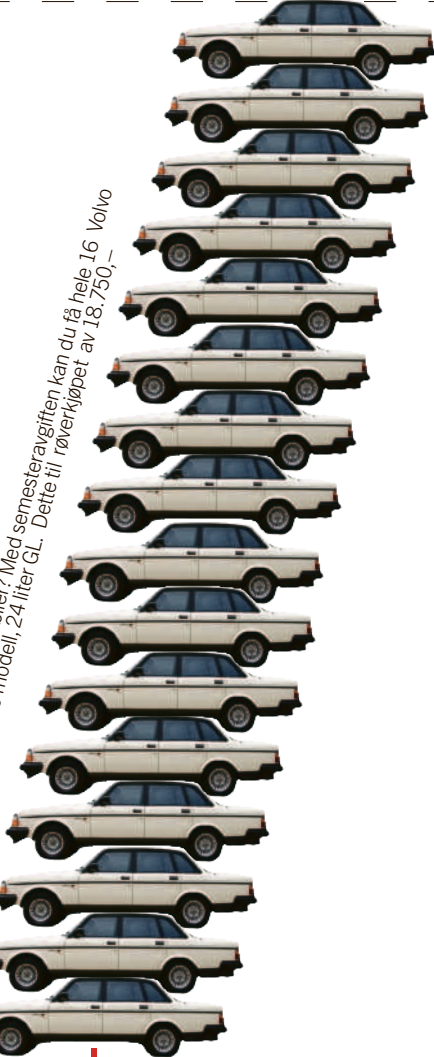
– En litt for lettvinnet sammenligning. Programstruktur og undervisningsopplegg ved BI kan ikke direkte sammenlignes med programmene i deres oversikt, men må sammenlignes med tilsvarende institusjoner eller programmer internasjonalt, sier Syrrist-Leite.

universitas@universitas.no

Kjeder du deg? Da kan du betale Hans Wilhelm-SSteinfeld til å holde foredrag om norsk politikk eller russland, til den ville timprisen av 55.000,— kroner timen.

Ræging: Liker du gode biler? Med semesteravgiften kan du få hele 16 Volvo 240 1990 modell, 24 liter GL. Dette til røverkjøpet av 18.750,—

Snus og dus: Sliter du med høye snuskostnader? Med semesteravgiften kan du kjøpe med en pris på 100,— boksen kjøpe 3000 bokser snus. Hver boks representerer 600 bokser.

Slik har vi funnet timeprisen

Universitas har undersøkt de dyreste vårsemesterne ved private utdanningsinstitusjoner tilknyttet SiO. Dette inkluderer bachelorstudiene med semesteravgifter på over 49.000 kr fra Høyskolen Kristiania, alle over 40.000 kr på BI, alle Noroffs bachelorstudier og alle NSKIs bachelorstudier.

Vi har ikke undersøkt studier med under 40.000kr i semesteravgift. Deretter har vi kun undersøkt vårsemesteret på førsteåret ved bachelorstudier.Videre har vi delt semesteravgiften på antall timer i vårsemesteret som står oppført på studiestedenes offentliggjorte timeplaner. I tallet inkluderer ikke tid til selvstudium.

Eventuelle pauser mellom forelesningene er ikke tatt ut av tallet. Vi har ikke inkludert SiO-avgift, innmeldingsavgift eller utstyrs-kostnader.Timeprisene er rundet opp til nærmeste hele krone. Resultatet er kroner per hele klokketime.

Marsjordren for kunstig intelligens i høyere utdanning er klar

Tverrfaglighet, kunnskap og relevans. Regjeringen har store forventninger til akademias rolle i å føre Norge inn i den teknologiske fremtiden.

Kunstig intelligens

tekst og foto Gina Grieg Riisnæs

I 2017 satte Kinas kommunistparti seg et ambisiøst mål: å bli best i verden på feltet kunstig intelligens (KI) innen 2030. Over lengre tid har forskning- og læringsmiljøer i Norge etterspurt en egen strategi for å sette lys på nettopp utvikling og implementering av KI her i landet. I januar lanserte omsider kommunal- og moderniseringsdepartementet med pomp og prakt en egen strategi for å bidra til å kode Norge inn på det teknologiske kartet. Der står et eget kapittel dedikert til KI i høyere utdanning og forskning. Men hva betyr regjeringens strategi for landets studenter og forskere som sitter med nesa i kunstig intelligens?

– Denne strategien svarer på ingen måte på alt. Dette er et startpunkt, en versjon 1.0, som vi skal bygge videre på, sier Paul Chaffey, statssekretær i kommunal- og moderniseringsdepartementet, til Universitas.

– Målene for bruk av kunstig intelligens er beskrevet veldig overordnet her. Men det vil nok fungere som en slags marsjordre for blant annet høyere utdanning å jobbe videre med, forklarer han videre.

Større og viktigere

Universitetet i Oslo (UiO) er blant dem som har sendt innspill for å bidra til å utvikle strategien. Morten Dæhlen, dekan ved Det matematisk-naturvitenskapelig fakultet ved UiO, er fornøyd med resultatet. Han synes det er positivt at strategien tar for seg ansvar knyttet til etiske problemer og personvern.

– Det er særlig viktig for å forstå hvordan samfunnet i fremtiden skal få til å integrere denne teknologien, sier han.

Men for å få til dette er det ett punkt han mener strategien kunne tatt litt grundigere for seg, nemlig behovet for tverrfaglig samarbeid. Det innebærer at forskning og høyere utdanning tar for seg kunstig intelligens på tvers av fagmiljøer.

– Sett fra et matematisk, naturvitenskapelig og teknologisk perspektiv er vi helt avhengig av filosofer, humanister og sam-

Tverrfaglig kompetanse: Dekan ved det matematisk-naturvitenskapelig fakultet (Mat-nat), Morten Dæhlen, er tydelig på at kompetanse på tvers av fagmiljøene er essensielt for utviklingen av KI. Universitetet i Oslo har flust med avanserte datamaskiner ved Mat-nat. Spørsmålet videre er hvordan de ytterligere kan kobles opp til de andre fakultetene.

funnsvitere for virkelig å løse mange viktige utfordringer knyttet til utvikling og bruk av kunstig intelligens.

– Hvorfor er dette samarbeidet viktig?

– Teknologien skal brukes av mennesker, systemer og samfunnet. Da må det humanistiske perspektivet inn. Det er ikke utelatt i strategien, men jeg skulle gjerne ha sett at dette var enda tydeligere.

skjellige fagmiljøer sammen for å forstå kunstig intelligens. Først og fremst fordi:

– Det er fryktelig vanskelig å få til. Vi har forskjellige utdanningsløp som gjør det komplisert å få til felles utdanninger på tvers av fakulteter, forteller han.

For å finne en løsning etterlyser han forskning på om og hvordan studentene faktisk får utbytte av tverrfaglighet.

– Regjeringen kan godt si at universitetene skal jobbe mer tverrfaglig, men vi er interessert i hvordan vi kan gjøre dette på et godt vis. Universitetene har selv en ganske stor frihet til å forme dette. Men vi har en stor utfordring på hvordan vi skal gjøre det.

For at universitetene skal få til det:

– Trenger vi ressurser til å drive det, fortsetter Malthé-Sørensen.

– Det finnes en god del ressurser som er næringsrettet, men mindre ressurser som går i retningen av hvordan det å integrere digitale ferdigheter påvirker studentenes faglige forståelse.

Konkrete tiltak

I år er det planlagt mer enn 350 nye dedikerte studieplasser for KI, robotikk og datavitenskap i for-

hold til 2017, skriver regjeringen i KI-strategien.

– Strategien er et utgangspunkt og signal om at kunstig intelligens er satt på den politiske agendaen, sier Ingeborg Frøysnes, politisk rådgiver hos IKT Norge.

– Det viktige nå er hvordan strategien følges opp med konkrete tiltak. Vi trenger mer finansiering og flere studieplasser.

Gjennom «Langtidsplan for forskning og høyere utdanning» har regjeringen lagt opp til et teknologiløft på 800 millioner kroner, opplyser statssekretær Chaffey. På lang sikt skal det bidra til å legge til rette for tverrfaglighet på tvers av næringsliv, universiteter, offentlig sektor og politikere.

– Hvilke forventninger har dere konkret til høyere utdanning for å få til et løft i kunstig intelligens?

– Vi har store forventninger til høyere utdanning og at de skal bidra i sine beslutninger om dimensjonering av studietilbud, struktur og fornying, sier han.

For å bidra sier han en del av jobben til regjeringen ligger i statsbudsjettene.

– I en tid med strammere rammer hvor oljeinntektene går ned, blir det ekstra viktig å satse på de viktigste tingene, sier Chaffey.

Hvordan bevilgningen i statsbudsjettet lever opp til ambisjonene regjeringen setter for kunstig intelligens, har fagmiljøene i kikkerten.

– Det kommer vi til å følge med på, sier Dæhlen.

Dette vil regjeringen med Nasjonal plan for kunstig intelligens i forskning og høyere utdanning:

- + Styrke grunnleggende IKT-forskning gjennom Forskningsrådet
- + Fullføre opptrappingsplanen «Teknologiløft, langtidsplan for forskning og høyere utdanning»
- + Vurdere norsk deltakelse i relevante EU-programmer i kommende programperiode
- + Ta initiativ til et samarbeid om forskning med privat sektor, etter inspirasjon fra Wallenberg AI, Autonomous Systems and Software Program (WASP) i Sverige
- + Ha tydelige forventninger til at studiestedene dimensjonerer og innretter studietilbudet innenfor KI i henhold til forventede behov i arbeidsmarkedet, og at KI integreres i etablerte studieprogrammer der det er relevant
- + Etablere et kunnskapsgrunnlag som gjør det mulig å følge utviklingen på studieplasser og kandidater innenfor KI

Begeret er **fullt** for Gjestelista

Etter et knapt år i studentparlamentet har Gjestelista sett seg lei av «kjedelige møter og lite gjennomslagskraft». Det er fortsatt ingen skybar på campus, men nå er dagens medlemmer klare for å gi opp kampen

Farvel

tekst Fride Selnes Jensen
foto Thomas Stavø Johnstone

– Vi klarer rett og slett ikke mer. Studentpolitikken er så meningsløs at det holder på å dra livskraften ut av oss alle, sier Eskild Gausemel Berge, leder i Gjestelista, til Universitas.

Gjestelista ble startet opp i 2017 og har vært representert i Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) siden. 2019 ble året de fikk sitt hittil beste resultat i studentvalget. Med kampsaker som billig kaffe i kantine, vinmonopol og skybar på campus endte lista opp som tredje største i Studentparlamentet med 14,1 prosent av stemmene og fire mandater.

Men etter bare et drøyt semester har de nåværende medlemmene møtt veggen, ifølge Berge. Likevel håper de at noen ønsker å føre lista videre.

Gir seg med helse i behold?

Gjestelista, som lover å stå opp for den gjennomsnittlige studenten, har sett seg lei på det de mener er tørr politikk, manglende rom for kritisk diskusjon og innholdsløse debatter. Men gikk de ikke til valg nettopp med et løfte om å sprite opp studentpolitikken?

– Det var målet, men vi er lei av å krangle om ting som burde være helt åpenbare å få igjennom. Som for eksempel at SiO bør være under offentlighetsloven og at overskuddspenger skal brukes på studentene, sier gjestelistamedlem Bjørn Winquist og legger til:

– Den følelsen av at man står og banker hodet i veggen, er verken bra for blodtrykket eller for gleden av å drive med studentpolitikk. Det er ikke bra for noen å gjøre dette i mer enn et år. Det er dårlig for hjertet, rett og slett.

Christen Andreas Wroldsen, leder i Studentparlamentet, synes det er trist at Gjestelista ser på studentpolitikken som meningsløs, men:

– Det at Gjestelista klager på at studentpolitikken er for seriøs, og samtidig er misfornøyd med manglende gjennomslag og debatt, mener jeg blir å motsi seg selv. Dersom man ikke er seriøs, så vil man jo heller ikke få gjennomslag for viktige saker. Jeg opplever at Gjestelista både har blitt hørt og fått gjennomslag for mye av sin

Gir seg: Gjestelistas leder Eskild Gausemel Berge og medlemmer Amund Asheim, Alina Zjalilova, Bjørn Winquist og Live Rogne Funjem er alle klare for å gi opp politikken, men skulle gjerne avsluttet med en real fest på arbeidsutvalgets regning.

politikk.

– Et tullete PR-stunt

Allerede i april i fjor skrev Berge selv i Universitas' valgutgave at studentpolitikken var preget av kjedelige møter og enda kjedelige saker. Gjestelista lovte likevel den gang at de ville jobbe for å snu skuta dersom de fikk din stemme. «Gjestelista er kapteinen du kan stole på», skrev Berge. Et knapt år senere er skuta

«up for grabs». Det de nå er redde for, er at ingen vil føre deres filosofi videre, og at 2019 skal vise seg å være siste

te året Gjestelista stilte til valg.

– Vi har tatt plass og markert oss som den motparten studentparlamentet har trengt. Det vil være en stor sorg om ingen vil fortsette kampen for Gjestelistas ideologi. Å gå til avisa var vår siste mulighet, så nå håper vi at noen tar kontakt. Man får dessuten innsikt i en helt spesiell del av UiO, og førstehåndskunnskap med møteplagere, sirkelrunking og slitsomme karrieropolitikere, påpeker Berge.

På spørsmål om hvordan de stil-

ler seg til Gjestelistas ønske om å «selge» lista, skriver Adrian Helle, leder for Realistlista, til Universitas:

– Dette er et tullete PR-stunt fra Gjestelista som har som eneste formål å latterliggjøre studentpolitikken. Vi forstår at ikke all politikk som blir vedtatt i Studentparlamentet er eller føles relevant for studentene. Likevel jobbes det aktivt med saker som kan bidra til en bedre studiehverdag. Når Gjestelista nå setter fokus på helt absurde ting som dette, forhindrer

det både fremgangen til Studentparlamentet og stemmen vi har opp mot seriøse instanser.

Å putte leppestift på grisen

Venstrealliansen har derimot hatt et godt samarbeid med Gjestelista.

– De har mye god politikk, og de har gjort studentpolitikken litt mer spiselig for mange studenter, det er kult! Vi håper at noen ønsker å ta over

Gjestelista, men vi er også klare for å ta imot studentvelgere som fortsatt ønsker radikal og studentvennlig politikk, sier Ronja Gulbrandsen, leder for Venstrealliansen.

Gjestelista tror derimot ikke at deres velgere nødvendigvis vil gå til Venstrealliansen. De er heller redde for at deres velgere vil føle at de mister sin tilhørighet til Studentparlamentet. Dersom deres bortgang kan føre til at de andre listene beveger seg i retning av Gjestelistas politikk for å fylle tomrommet, ser de likevel det som en

seier.

– Jeg tror vi har påvirket studentpolitikken positivt i den grad at vi har inspirert de andre listene til å slå seg litt mer løs, sier Gjestelistamedlem Alina Zjalilova.

– Men som Obama sa: Du kan putte leppestift på en gris, men det vil fortsatt være en gris, legger Berge til.

universitas@universitas.no

Vi klarer rett og slett ikke mer

Eskild Gausemel Berge, leder i Gjestelista

Utlysning:
Vi søker psykologistudenter
til betalt oppdrag

Se Aktuelt på www.hogrefe.no

 hogrefe

STATSBYGG KAN OVERTA UIOS EIENDOMMER:

— Redd for at dette skal skade universitetet som institusjon

Studentparlamentet og studentkjellerne er bekymret for at overtakelsen vil ha negative konsekvenser for foreningslivet.

Eiendom

tekst Morgane Fauconnier og Henrik Voldstad
foto Rodrigo Freitas

– Jeg mener det er en fryktelig dårlig idé, sier Christen Andreas Wroldsen, leder for Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO).

Regjeringen vurderer å overføre UiOs eierskap og drift til Statsbygg. Hovedargumentet for overdragelsen er at staten vil spare store pengebeløp, blant annet gjennom bedre vilkår for leieavtalene og økt arealeffektivitet. Dette viser en rapport regjeringen bestilte fra konsulentbyrået Capgemini. Wroldsen er uenig i rapportens vurdering.

– Rapporten bruker utdaterte tall og har altfor mye fokus på det økonomiske. De har ikke sett på det samfunnsoppdraget som universitetene har, og hva vi faktisk bruker pengene våre på, sier han.

Svarrapporten kritiserer

Wroldsens argumenter er basert på informasjon fra ulike undersøkelser og på svarrapporten fra Multiconsult, som de selvforvaltende universitetene selv har bestilt etter at regjeringens forslag ble kjent.

Multiconsult konkluderer med at universitetene vil bli negativt berørt dersom de mister råderetten over eiendommene sine. Blant annet vil eiendommene til Statsbygg utgjøre en sentralisering av organisasjon og makt. Ledelsen vil sitte lenger unna og vil være mindre tilgjengelig for studentene, ifølge rapporten.

– Statsbygg er en større og eksternt aktør. Vi er redder for at gjennomføringsprosessen vil ta lenger tid på grunn av byråkratier, avstand, og alle leddene vi eventuelt må gjennom, sier Wroldsen.

Forslaget fra Capgemini er i strid med universitetets ønske om å være en sektor med større selvstyre og handlingsrom. Selvforvaltning kan være en fordel for fleksibiliteten til instituttene når det gjelder planlegging, renovering og bruk av arealene, mener studentparlamentslederen.

– Det jeg er mest redd for, er at dette skal skade universitetet som institusjon. Jeg ser på det som å snikinnføre et stort kutt i universitetsbygningene på. De som blir berørt dersom forslaget vedtas, er studentene, de ansatte, driften, undervisningen og foreningene, sier Wroldsen.

– Bekjemper ensomhet

Eiendomsavdelingen (EA) har i dag ansvaret for det meste av driften, vedlikehold og utviklingen av uni-

Dette er saken

+ I april 2019 bestilte Finansdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet en rapport fra konsulentbyrået Capgemini. De skulle se på de selvforvaltende universitetenes (UiO, Universitetet i Bergen, NTNU i Trondheim, Universitetet i Tromsø og NMBU på Ås) eiendomsforvaltning

+ Frem til nå har UiO vært uavhengig og hatt eierskap til sine egne lokaler. Capgemini foreslår at Statsbygg skal overta og forvalte alle bygningene i kunnskapssektoren

+ Regjeringen skal vurdere forslaget i løpet av året

versitetsbygningene ved UiO.

Talsmann for kjellerpubene, Adrian Helle (23), tror at Statsbygg som forvalter vil føre til forsinket kommunikasjon og til at det blir uklart hvem som har ansvar for vedlikehold av bygningene.

Han forteller at kjellerpubenes forhold til EA har blitt forbedret gjennom flere år, og at de to partene møtes én gang hvert semester for å diskutere sin interne kjelleravtale:

– Jeg tviler på at vi kommer til å få jevnlig møter med statsbygg for å snakke om våre problemer, avslutter Helle.

– Hvor viktig er studentpubene for det sosiale miljøet på Blindern?

– Sosiale arenaer bekjemper ensomhet. De gjør at studentene får bedre psykisk helse. Studentkjellerne gir folk mulighet til å snakke med medstudenter og få venner.

– Vanskelig samarbeid

Psykologisk institutt er ett av de få bygningene på UiO som i dag er underlagt Statsbygg. Nestlederen for studentforeningen Psykologisk selskab, Andreas Næss Breistein (30), forteller at samarbeidet med eiendomsselskapet har vært vanskelig.

– Vi snakker med dem av og til, men det er ingen i bygningen som kan komme raskt når det er krise og vi trenger øyeblikkelig hjelp, sier han.

Breistein og de andre foreningsmedlemmene er avhengige av fungerende drift i bygningen for å klare å arrangere kjellerpuben Placebo to ganger i måneden. Som en nyetablert kjellerpub har Placebo verken faste avtaler eller lokale.

Utstyret som brukes til puben, er i instituttets underetasje og må fraktes fra lageret hver gang det arrangeres sosiale eventer. For å komme

I april: kom en rapport bestilt av regjeringen som kort fortalt anbefaler at de selvforvaltende institusjonene bør miste råderetten over sine eiendommer og overdras til Statsbygg. Studentparlamentslederen er imot forslaget og kritisk til statsbygg.

frem til lageret må studentene ned flere trapper, gjennom en labyrint av ganger, på tvers av en undergrunns-garasje, og gjennom en rekke låste dører. Her er en vareheis som går rett opp til foajeen, men den er øde-

å ha noen på huset. Nå tør vi ikke å bruke heisen. Vi stoler ikke på at Statsbygg vil komme raskt og fikse den, sier Breistein.

Får Statsbygg overta, frykter Breistein at dette vil ha negative konsekvenser for de andre studentkjellerne.

Sentral aktør

Statsbyggs presserådgiver, Hege Njaa Aschim, mener at samarbeidet mellom universitetet og Statsbygg er godt.

– I dag er vi ansvarlig for byggingen av Livsvitenskapsbygget. Vi har blitt bedre kjent med UiO, samarbeider godt, og finner løsninger sammen. Det gjør vi med alle kundene våre, sier Aschim.

I dag eier Statsbygg omtrent 25 prosent av bygningsmassen i universitets- og høyskolesektoren.

– Vi er et av landets største eiendomsforvaltere med ansvar for 2300 bygninger og kontorer over hele landet. Vi er profesjonelle og har nok kompetanse til å forvalte uni-

versitetsbyggene, sier Aschim.

– Studentene i psykologikjelleren kritiserer Statsbygg for å være lite tilgjengelig. De har en heis som har vært ødelagt lenge, og vet ikke hvem de skal kontakte.

– Akkurat den saken vet jeg ikke noe om, men driftsfolkene våre kartlegger behovene til de ulike institusjonene i samarbeid med universitetet. Vi har døgnvakt og får hentet øyeblikkelig hjelp om nødvendig, sier Aschim.

Kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup (H) mener regjeringen skal vurdere Capgemini's forslag nøye før de konkluderer med noe.

– All relevant informasjon vurderes når regjeringen skal fatte en beslutning. Det er viktig at avgjørelsen er basert på et mest mulig fullstendig grunnlag. Eventuell konsekvens for samfunnsoppdraget er et av temaene vi vil vurdere, sier Astrup.

Det er ingen i bygningen som kan komme raskt når det er krise og vi trenger øyeblikkelig hjelp

Andreas Næss Breistein, nestleder i Psykologisk selskab

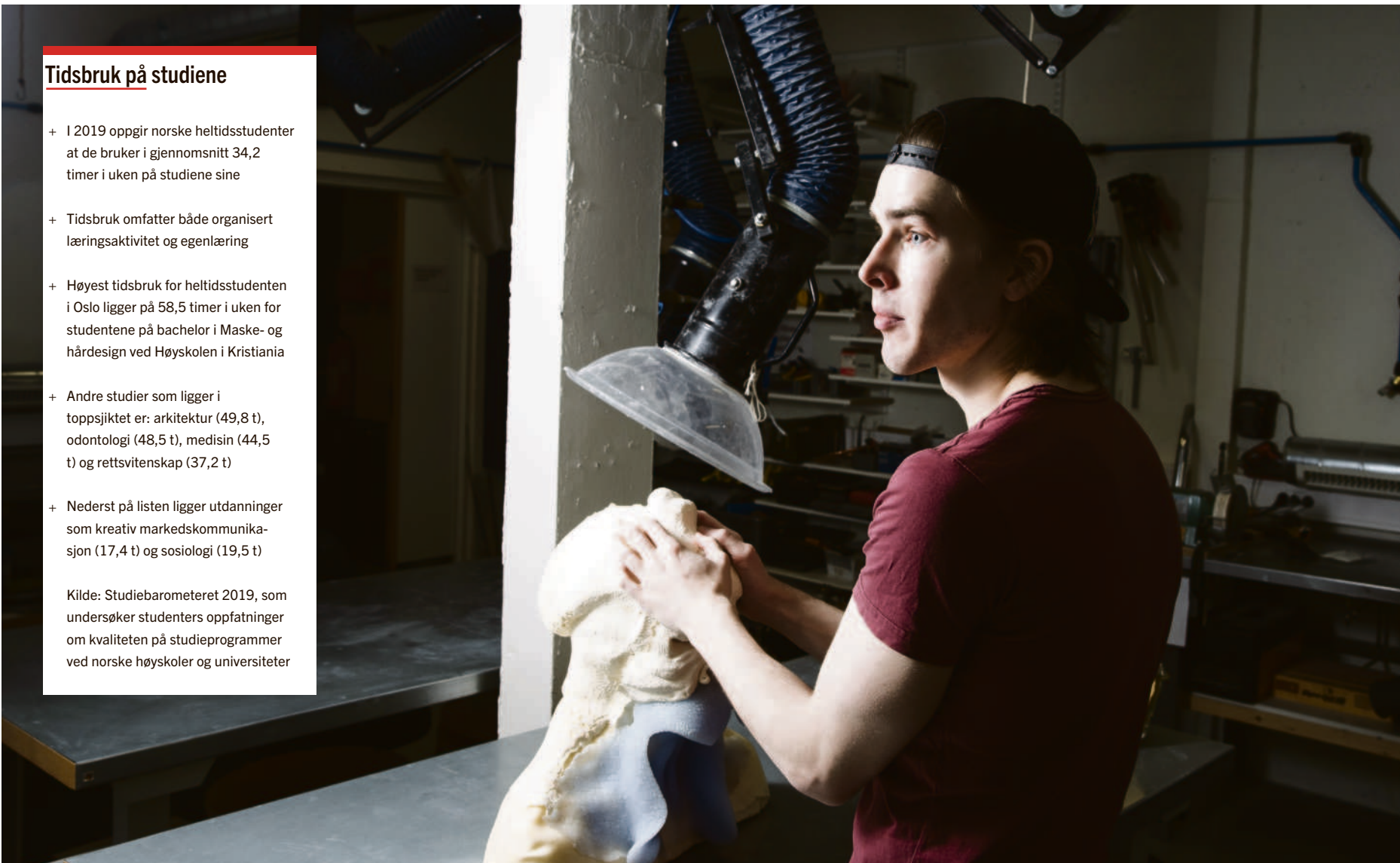
lagt, så foreningen må drasse med seg utstyret den lange omveien.

– Heisen har vært defekt lenge og stopper ofte opp. Da Eiendomsavdelingen var ansvarlig for driften av instituttet, så kunne vi kontakte dem, og vi visste at de ville komme med en gang. Det var betryggende

Tidsbruk på studiene

- + I 2019 oppgir norske heltidsstudenter at de bruker i gjennomsnitt 34,2 timer i uken på studiene sine
- + Tidsbruk omfatter både organisert læringsaktivitet og egenlæring
- + Høyest tidsbruk for heltidsstudenten i Oslo ligger på 58,5 timer i uken for studentene på bachelor i Maske- og hårdesign ved Høyskolen i Kristiania
- + Andre studier som ligger i toppsjiktet er: arkitektur (49,8 t), odontologi (48,5 t), medisin (44,5 t) og rettsvitenskap (37,2 t)
- + Nederst på listen ligger utdanninger som kreativ markedskommunikasjon (17,4 t) og sosiologi (19,5 t)

Kilde: Studiebarometeret 2019, som undersøker studenters oppfatninger om kvaliteten på studieprogrammer ved norske høyskoler og universiteter

Tidssluk: Gard Strand går bachelor på Maske- og hårdesign ved Høyskolen Kristiania. Han bruker i blant dobbelt så mange timer i uken på studiet enn en gjennomsnittlig arbeidsuke.

Store forskjeller i tidsbruk på studier: – Uheldig

Bachelorstudentene i Maske- og hårdesign ved Høyskolen Kristiania topper tidsbruken – med 58,8 studietimer i uken.

Studietid

tekst Christine Bergan Yang og Roya Shahibzadeh
foto Thomas Stavø Johnstone

– Noen uker bruker jeg over åtti timer på skolen, det er veldig normalt. Mange av oss bor nærmest på skolen.

Det sier Gard Strand, bachelorstudent på Maske- og hårdesign ved Høyskolen Kristiania. Studiet dreier seg om å skape karakterer fra bunnen av, ved bruk av blant annet parykker og spesialeffekter, til teater, film og TV.

Studentene ved dette studiet oppgir at de i snitt bruker 58,5 timer i uken på studiene, ifølge Studiebarometeret 2019, en undersøkelse som gjennomføres årlig av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (Nokut). Det er langt over gjennomsnittet på 34,2 timer i uken.

– Det er jo en bransje hvor vi må regne med å jobbe nesten døgnet rundt i perioder for å bli ferdig. Vi får frie tøyler på studiet, men det er nok mange av oss som legger veldig mye arbeid i det, forteller Strand.

Prorektor ved Høyskolen Kristiania, Sander Sværi, forklarer den høye tidsbruken ved at studiet inneholdt mye ferdighets trening.

– For å komme opp på et høyt internasjonalt nivå i fagområdet

kreves mye veiledning og studentaktiv undervisning, sier Sværi.

Bortsett fra stil- og kunsthistorie, samt teorikunnskap knyttet til materialer, er studiet i all hovedsak praktisk og lar kreativiteten slippe til.

– Vi er veldig fornøyde. Vi har fått kjempeflinke lærere som jobber i bransjen og vet hva som kreves, så vi får veldig god veiledning.

Strand kan derimot være blant de siste som får ta nettopp dette studiet han er så fornøyd med. Bachelorprogrammet skal legges ned og erstattes med et årsstudium.

Sværi forklarer at de rutinemssig går gjennom alle studieprogram årlig, og i den sammenheng besluttet styret å ikke ta opp nye bachelorstudenter i 2019.

– Beslutningen var blant annet begrunnet i strategi, infrastruktur, og størrelse på studiemiljø. Fagmiljøet vårt jobber nå med å se på hvordan vi kan utvikle studier innen fagområdet videre, med det er for tidlig å si noe om dette nå, sier han.

Strand er tydelig på at han synes høyskolens beslutning er synd:

– Vi har et veldig godt opplegg her, og jeg håper at skolen tar det tilbake igjen.

– Bekymringsverdig

Nok en gang ligger masterstudenten i arkitektur ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo i toppsjiktet. De oppgir at de bruker 49,8 timer i uken, og her er andelen tid som brukes på egenstudier så høy som 33,5 timer i uken.

Profesjonsstudenter på rettsvitenskap, medisin og odontologi ligger fortsatt på toppen ved Universitetet i Oslo (UiO), mens fotojournalistikk troner på tids-

Vi får frie tøyler på studiet, men det er nok mange av oss som legger veldig mye arbeid i det

Alexander Shaposhnikov, sosiologistudent ved UiO

bruken ved Oslomet.

Nokut, som gjennomfører undersøkelsen, skriver i rapporten at profesjonsutdanningene har mest organiserte læringsaktiviteter og mindre egenstudier. For disiplinlagene, altså studier som ikke er utviklet for et bestemt yrke, er det omvendt.

Rapporten hevder også at høy studieinnsats er en forutsetning for et godt læringsutbytte, og at dette er årsaken til at de kartlegger tidsbruken.

Marte Øien, leder i Norsk studentorganisasjon (NSO) ser på forskjellene i oppgitt tidsbruk som bekymringsverdig, og mener det

kan skyldes økonomiske forhold.

– At skillet er så stort, er uheldig. Samtidig vet vi at det stilles ulike forventninger til eget arbeid, antall undervisningstimer og obligatorisk oppmøte på ulike studieprogrammer, så noe ulikheter må vi forvente at forekommer, sier Øien og legger til:

– Det viktigste for oss er at alle studenter opplever en utdanning av høy kvalitet og at de kan bruke den tiden de har behov for til å lykkes med studiene. Vi vet at mange studenter må jobbe en god del ved siden av studiene, og at det dessverre ikke er alle studenter som kjenner at de kan bruke den tiden de ønsker på studiene, uavhengig av hvilket studie de går.

– For lite oppfølging

På UiO bruker bachelorstudentene i sosiologi minst tid på studiet: 19,5 timer i uken. Sosiologistudent Alexander Shaposhnikov (23) kjenner seg ikke helt igjen i dette, og mener selv at han bruker mer tid enn det undersøkelsen viser.

– Jeg vet ikke akkurat hvor mye jeg leser, men jeg prøver å lese i hvert fall fem til seks timer om dagen. Ofte er det veldig individuelt. Mange prioriterer studiene over alt annet, mens mange gjør ting på siden også, sier Shaposhnikov og legger til:

– Jeg prøver å være litt balansert, men rett før eksamen er det bare lesing. Da blir det skipper-tak. Før siste eksamen leste jeg kanskje ti timer om dagen.

Sosiologistudentene oppgir at de bruker i snitt 11,5 timer på egenstudier og 7,9 timer på organisert læringsaktivitet. Alexander sier at han kunne tenkt seg mer av sistnevnte.

– Jeg hørte at det har blitt kuttet litt ned på seminarer på SV-fakultetet. Det er et fag jeg tar nå som vi ikke har seminarer i, noe jeg skulle ønske vi hadde. Det er litt kjipt å ikke ha noe fast opplegg i tillegg til forelesning.

– Så du kunne tenke deg mer oppfølging?

– Ja, rett og slett.

– Kan bli bedre

Torbjørn Skardhamar, professor og studieleder ved sosiologi, mener at resultatet for sosiologistudentene kan ha forskjellige årsaker, men at det likevel er oppsiktsvekkende.

– Vi må likevel ta til oss at våre bachelorstudenter ikke har ligget i øvre sjikt i tidligere undersøkelser heller. Vår erfaring fra de studentene som faktisk er til stede, er jo at de er aktive og arbeidsomme. Men det kan likevel bli bedre, sier han.

I likhet med Shaposhnikov mener Skardhamar at selve studieprogrammet må forbedres.

– Vi arbeider for tiden med en større revidering av bachelorprogrammet i sosiologi som vi selvsagt ønsker skal ha en positiv effekt for studentene på flere måter, og håper det også etter hvert slår ut på de ulike indeksene på Studiebarometeret.

SKABBUTBRUDD BLANT STUDENTER :

— Det kostet meg

De siste ukene har skabben herjet flere steder i landet. Det kan bli dyrt for studentlommeboka.

Skabb

tekst Maria Jostad
foto Gina Clausen Karlengen og
Rodrigo Freitas

– Hudlegen tok en mikroskoptest og spurte «Har du lyst til å se hva som holder deg oppe om natta?» Jeg sa ja, og fikk se masse ekle, skabbmidd. Jeg fikk helt panikk.

Det sier Marie (22), student på BI, til Universitas.

Det har vært en kraftig økning i bruk av medisiner mot skabb de siste årene, bekrefter Legemiddelverket. I 2002 ble det kun solgt 202 pakker Stromectol, som brukes til behandling, i Norge. I 2019 eksploderte salget til 10.319.

Får du først skabb, kan det bli en lang og dyr prosess å bli kvitt sykdom. Studentene Universitas har snakket med opplevde å bli møtt med stigma da de ble rammet.

Marie hadde i lang tid følt seg syk og slet med å sove på grunn av voldsom kløe. Fastlegen feildiagnostiserte henne først med elveblest og gav henne både allergi- og sovemedisin. I september var hun utslitt av søvnmangelen og dro til legen for å få en sykemelding fra jobben hun nylig hadde startet i.

– Da jeg var hos legen spurte jeg om kløen kunne skyldes skabb, bare for å utelukke det. Legen sa det var en mulighet, men at han ikke kunne finne det ut uten å sende meg til hudlege. Jeg ble henvist med en gang.

Når du ikke må melde fra om skabb, og det er så flaut, så lar du være

Marie, student på BI

Ikke meldeplikt

Anders Sandvei, fungerende seksjonsoverlege ved SiO Helse, skriver i en e-post til Universitas at de ikke har ført noen statistikk av skabbtilfeller, men at de det siste halvåret har merket et økt antall studenter som kontakter dem med mistanke om skabb. Det viser også tallene for antall solgte pakninger av Stromectol. I fjor ble det solgt 4,2 pakninger per 1000 innbygger i Oslo.

– Hva kan studenter gjøre for å forebygge skabb?

– Skabb smitter som oftest ved direkte hudkontakt med en viss varighet, altså mer enn en klem eller et kort håndtrykk. Skabb kan også smitte indirekte via håndklær eller sengetøy som innen siste fem døgn er brukt av en person med skabb. Typisk kan smitte skje i et kollektiv, men den vanligste smittemåten er mellom seksualpartnere, skriver han og legger til:

– Vi kan selvsagt ikke anbefale studenter å ikke ha sex, men studenter som har et sterkt kløende utslett, bør oppsøke lege for å få dette undersøkt for å unngå å smitte andre.

Skabb er ikke definert som en allmennfarlig smittsom sykdom – og utløser dermed ikke plikt å melde fra til mulige smittekontakter.

– Det er imidlertid anbefalt å informere alle i husstanden sin og ens seksualpartnere slik at de kan gjennomgå behandlingen, uavhengig av om de klør eller ikke, og unngå å smitte andre, påpeker han.

Marie mener det er svært problematisk at det ikke er meldeplikt på skabb.

– Det er litt som klamydia. Klamydia er litt ille å få, men det er ikke så ille å si ifra om det siden du vet at du er pliktig til det. Når du ikke må melde fra om skabb, og det er så flaut, så lar du være. Det risikerer bare at enda flere blir smittet, eventuelt at du blir smittet igjen selv, sier hun.

– Dyrt og dritt

Marie beskriver behandlingen hun har gått gjennom for å bli kvitt skabben. Det har innebært alt fra medisiner, til å desinfisere sofaen. Kollektivet måtte gjennomgå samme kur.

På spørsmål om hvordan det var å bo i et kollektiv som ble rammet av skabb, oppgir den ene romkameraten at det var «dritt, dyrt og gjorde en paranoid».

– Hva har behandlingen kostet deg?

– Medisinene kostet til sammen rundt 3000 til 4000 kroner, men sammen med legetimer og alle de nye klærne jeg måtte kjøpe har jeg regnet meg frem til at det totalt kostet 7278 kroner, sier hun og viser Universitas regnskapet hun har satt opp.

Skabben har også vært belastende utover de økonomiske

Dyr kur: Marie (22) har brukte flere tusen kroner på behandling mot skabb.

kostnadene. Hun klarte ikke å komme seg tilbake på jobb etter sykemeldingen, fordi hun fortsatt var svært sliten. Forrige semester orket hun bare å gjennomføre én av fire eksamener. Det er først nå hun føler seg helt bra igjen.

Marie oppfordrer alle som blir smittet til å begynne med tablettkuren så tidlig som mulig. Selv opplevde hun at det ofte var ut-solgt for skabbkur på apoteket, og

det tok tid før hun kom i gang.

– Jeg er redd for å få det igjen. Det er først nå vennene mine og jeg klarer å tulle om skabben. Vi kaller skabben «vennen for livet», siden den er så vanskelig å bli kvitt.

Seksjonsoverlege Sandvei forteller at de ikke vet helt sikkert hvorfor mange sliter med å frisk fra sykdommen.

– Men redusert effekt av den

vanligst brukte kremen mot skabb kan være en del av forklaringen. De som har fått påvist skabb skal etter nye retningslinjer behandles med krem to ganger med én ukes mellomrom. Resmitte fra ubehandlede kontakter kan være en del av årsaksbildet, eller at man ikke har fulgt alle nødvendige saneringstiltak utover bruken av krem, forklarer han.

g 12.000 kroner

Hjemmelaget kur

Marte (22) er student på SV-fakultet ved Universitetet i Oslo. Hun er venninne av Marie og hadde også skabb i høst. Hun var gjennom flere kurer og det tok lang tid før hun merket noen bedring. I tillegg opplevde hun å få forskjellig informasjon om behandlingen fra ulike leger.

– Det er svært problematisk å bli kvitt skabb når ingen av legene er enige om hva som er den beste kuren, forklarer hun.

Til slutt ble hun desperat og så seg nødt til å ty til Google. På en nettside fant hun oppskrifter på naturlige kremer som angivelig kan bistå de kjemiske kurene.

– Jeg var over alt for å få tak i ingredienser til blandingen: neempulver, neemolje, tea treeolje, kløverolje, gurkemeie og kokosolje. Du må smøre blandingen over hele huden og ha den på i en time. Flere av ingrediensene brukes blant annet i India, der de ikke har den samme tilgangen til medisiner. Det skal visst fungere ganske bra til å drepe skabb, men man kan jo aldri vite. Uansett hva så hjelper det litt på psyken!

– Hvor mye har skabben kostet deg?

Sammen om skabben: Marte (22) etterlyser åpenhet om sykdommen, for å forhindre spredning.

Du må forbedre deg psykisk på en krig mot skabben

Marte (22), student ved UiO

– Inkludert alt av medisiner, legetimer, nye klær og sko og alt jeg måtte sende til renseriet så har det kostet 12.000 kroner.

En psykisk krig mot skabben

– På hvilke måter har skabben vært belastende utover de økonomiske

kostnadene?

– Du blir jo helt knekt. Du får ikke sove. Jeg følte det var noen som tok over kroppen min og jeg følte meg veldig alene. Allergipillene, som jeg måtte ta i tillegg til kuren, hadde en beroliggende bivirkning. Da jeg skulle lese til eksamen måtte jeg velge mellom å klø meg selv til blods eller å sitte og halvsove.

I motsetning til Marie, valgte Marte å være åpen om sykdommen allerede fra begynnelsen av. Hun synes det er synd at det er så tabubelagt å snakke om skabb, da det fører til at sykdommen spres videre.

– Jeg synes meldeplikt burde være påbudt, fordi det er en så stor psykisk påkjenning.

– Har du noen tips til andre?

– Tving legen din til å sjekke deg og husk at kløen gradvis øker, så selv om det ikke føles helt krise ut i starten, kan du fortsatt ha skabb. Du må forbedre deg psykisk på en krig mot skabben; det er deg versus skabben og du skal vinne kroppen din tilbake, vektlegger hun.

– Jeg ønsker deg som får det lykke til! Det er hvertfall ingenting som er bedre enn å bli kvitt skabb.

universitas@universitas.no

Skabb

- + En type midd som er mellom 0,3–0,5 mm lang
- + Hunnmidden graver overfladiske ganger i huden hvor den legger egg som knekkes etter 3–4 døgn
- + Smitte skjer ved direkte hudkontakt av litt lengre varighet
- + Kan i sjeldne tilfeller også smitte via håndklær, sengetøy og klær
- + Sykdommen har hatt en betydelig nedgang siden 1970-tallet, men de siste årene har antall tilfeller økt
- + Symptomer: Kløe, ofte med forverring om natten og ved svetting, og små nupper eller blemmer i huden, oftest først på hender, deretter på større deler av kroppen
- + Skabb forsvinner ikke av seg selv og skal alltid behandles. Ved mistanke om skabb anbefales det at man tar kontakt med lege.
- + Anbefalt behandling er permetrin 5% krem (Nix®) som smøres over hele hudoverflaten. Klær og sengetøy skal vaskes på 60 grader eller fryses

Kilde: Folkehelseinstituttet

statens jernbanetilsyn

Statens jernbanetilsyn har to ledige vikariater i avdeling for markeds-
overvåking:

- jurist
- samfunnsøkonom

Søknadsfrist: 17.02.20
Les mer på www.sjt.no

Rustet for rusreform?

Politiets stemme har vært etterlyst i debatten om avkriminalisering av ulovlige rusmidler. På Politihøgskolen er det derimot stille.

Rusreform

tekst Aksel Rogstad og Ingrid Uleberg
foto Bjørnar Morønning

– Det har vært veldig stille.

Det sier Paul Larsson, professor i kriminologi ved Politihøgskolen, på spørsmål om rusreformen har vært et tema på institusjonen.

– Man vet at det blir så mye leven rundt det. Jeg synes det er litt merkelig, for man må jo kunne diskutere disse tingene i åpent lende. Det er fryktelig viktige spørsmål.

I desember i fjor offentliggjorde regjeringen en rapport som skal bidra i fornyingen av norsk ruspolitikk. Rusreformutvalget foreslår at man ikke lenger skal straffe personer som blir tatt med en brukerdose narkotika. Straffeforfølgelsen vil bli erstattet av samtaler med en kommunal rådgiver.

Positiv

Larsson er uttalt tilhenger av forslaget om avkriminalisering av rusmisbruk. Ved siden av jobben som professor sitter han i styret til Law Enforcement Against Prohibition (Leap), en interesseorganisasjon som jobber for en løsning hvor rusavhengige skal møtes med omsorg og hjelp fremfor stigmatisering og kriminalitet.

Larsson sier at politiet i stor grad er dominert av Norsk narkotikapolitiforening (NNPF).

– De er en veldig sterk forening. Mange tror at de er politiet,

Det har gang på gang blitt lagt lokk på

Paul Larsson, professor i kriminologi ved Politihøgskolen

men de er altså en privat organisasjon, også med medlemmer fra militæret og utenfor politiet.

Larsson har tidligere jobbet som analysesjef i Politidirektoratet. Han forteller om at da det skulle skrives strategimeldinger på narkotika, så var de ikke de som ble spurt om å bidra.

– I stedet fikk de inn folk som jobbet ute i feltet, og veldig mange av dem var med i NNPF. De har veldig sterke interesser i feltet, og har en veldig klart uttrykt policy.

Kamp om arbeidsplassene: Vanja Lundgren Sørli trekker frem et presset arbeidsmarked som en av grunnene til at studenter ikke vil uttale seg om reformen.

Universitas har vært i kontakt med generalsekretær i NNPF Kristine Moss:

– Vi i NNPF og Larsson står i forskjellig leire i denne saken, og Larsson skal få lov til å mene det han vil, sier hun.

Lagt lokk på

Selv mener Larsson at politiet har for stor innflytelse i utvikling av norsk ruspolitikk, og at man heller bør høre på fagfolk fra andre disipliner. Men han har aldri har hørt noen diskutere rusreformen på Politihøgskolen.

– Vi har årlige forskningsseminarer her. Fem eller seks ganger har jeg sagt at nå må vi ha et årlig forskningsseminar som går på politiets metoder og rolle på narkotikafeltet og så videre. Men det har gang på gang blitt lagt lokk på, man sier man ikke er modne for det, man orker ikke.

Han sier at det er ikke alltid er like lett å uttale seg i saker som omhandler avkriminalisering. Da han selv gikk tydelig ut og argumenterte for avkriminalisering for over ti år siden, ble det en del rabalder fra politimiljøet. Selv tror han grunnen til at han kunne stå frem med et så tydelig standpunkt, er fordi han er forsker.

– Alle vet mitt synspunkt, jeg har jo stemplet meg selv. En periode var jeg den eneste som sto frem og sa hva jeg mente. Vi er etter hvert blitt ganske mange fler. Men du merker at det er et ikke-

tema, for hvis du drar det opp og diskuterer det, blir følelsene så veldig sterke. Folk blir ampere og sinte.

Universitas har vært i kontakt med Morten Holmboe ved kommunikasjonsenheten til Politihøgskolen. Han svarer følgende på Larssons kritikk:

– Jeg synes det er leit at han opplever det slik, men jeg er ikke enig i hans tolking av at dette spørsmålet ikke er blitt tema for forskningskonferansen. Så mangesidig som politiets tjeneste er, er det selvsagt temaer som ikke er

Studenter vil gjerne ikke skille seg ut på en måte som kan oppfattes negativt i en tid hvor det er kamp om arbeidsplassene.

Vanja Lundgren Sørli, førsteamanuensis ved Politihøgskolen

berørt i forskningskonferansene. Så har hver enkelt selvsagt rett til å mene noe om hva som burde vært tatt opp.

Mange om beinet

Paul Larsson mener at dersom forslagene fra rusreformutvalget går gjennom, vil det ikke ha så mye å si for undervisningen på Politihøgskolen.

– Politiets rolle vil fremdeles være å være ute og følge med på hva som skjer, rollen vil bare bli litt annerledes. Uansett utfallet av denne reformen vil politiet alltid jobbe med rusproblemer, sier han.

Med unntak av Larsson har Universitas ikke lyktes å få kommentarer på rusreformen fra undervisere eller studenter på Politihøgskolen. På spørsmål om hvorfor det er vanskelig å få studentene i prat, svarer førsteamanuensis ved Politihøgskolen Vanja Lundgren Sørli følgende:

– Studenter vil gjerne ikke skille seg ut på en måte som kan oppfattes negativt i en tid hvor det er kamp om arbeidsplassene.

NTB meldte tidligere denne uken om at det ved årsskiftet kun var 36,1 prosent av politistudenter fra 2019-kullet som var ansatt i politistillinger. I 2018 hadde 65 prosent av årets kull jobb i politiet et halvt år etter endt studier.

Videre forteller Sørli om når studentene har hatt undervisning om ruspolitikk, har det vært store diskusjoner om hvorvidt man skal avkriminalisere eller ikke.

– Én ting er å snakke om lega-

lisering i et lukket fora med andre politistudenter, men å uttale seg i media når de senere skal søke jobb og risikere å miste den fordi ansetter har en annen mening, er noe annet, sier Sørli.

Hun presiserer at et viktig poeng er at norsk politi sannsynligvis gjenspeiler befolkningen verdimessig i dette spørsmålet.

– De fleste ønsker en human ruspolitikk, men er delte i synet på hvordan en oppnår minst mulig konsekvenser av rusbruk. Noen tror det kan oppnås ved straff og avskrekking, andre ved legalisering, avkriminalisering og holdningsarbeid.

Positiv til avkriminalisering: Paul Larssen har lenge vært klar på at han ønsker en oppmykning i norsk ruspolitikk.w

ARKIVFOTO: LUCAS IBANEZ-FERN

Hva skjer med norske studenter etter Brexit?

Storbritannia forlater EU, men det vil ikke få konsekvenser for norske studenter ut 2020.

Utveksling

tekst Roya Shahibzadeh og Henrik Voldstad

– Vi har fått en og annen henvendelse, men vi opplever at studentene som befinner seg i Storbritannia, er godt informerte om situasjonen.

Hanna Flood, president i Association of Norwegian Students Abroad (Ansa), sier at norske utvekslingsstudenter i Storbritannia ikke er særlig bekymret over Brexit.

Storbritannia er, i likhet med de fleste europeiske land, medlem av Erasmus-avtalen, som fører med en rekke fordeler for utvekslingsstudenter som søker gjennom avtalen.

– Nordmenn i Storbritannia betaler internasjonale skolepenger, noe man slipper dersom man utveksler gjennom Erasmus. I tillegg mottar alle Erasmus-studenter et stipend, noe som kommer godt med som student, sier Flood.

Den norske regjeringen melder at Erasmus-avtalen fortsetter ut året, og at Brexit ikke vil påvirke norske studenter i år. Men fremtiden for norsk utveksling i Storbritannia er usikker.

– Det er fortsatt uvisst om Storbritannia vil knytte seg til Erasmus-avtalen. Eventuell deltagelse i en ny Erasmus-periode er noe som må forhandles om. En talsperson fra utdanningsdepartementet har uttalt at britiske myndigheter ønsker å fortsette det akademiske samarbeidet mellom Storbritannia og EU.

Flood mener likevel at Brexit kan gjøre det mindre attraktivt for nordmenn å dra på utveksling til Storbritannia.

– Vi har jo sett at studenter, som alle andre, påvirkes av det politiske bildet.

– Mer komplisert

Agnes Louise Helleberg studerer sosiologi og europeiske språk ved University College London gjennom Erasmus-avtalen.

Hun tror ikke at Brexit vil få negative konsekvenser for hennes studieløp, siden hun reiser tilbake

balisert verden, og forskere og studenter er avhengige av å utveksle til andre land.

Nye avtaler

Lene Krogh Baldersheim er rådgiver i Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling (Diku) som har ansvar for Erasmus-avtalen i Norge.

– Dersom Storbritannia ikke deltar i neste programperiode i Erasmus, som starter i 2021, kan vi forvente en nedgang i antall studenter, sier Baldersheim.

Hun forteller videre at Diku – i lys av Brexit – har oppfordret til samarbeid med andre land.

– Vi har kommet med en generell oppfordring til norske utdanningsinstitusjoner om å styrke samarbeidsaktiviteter med andre Erasmus-land enn Storbritannia, sier hun.

En mangel på ny Erasmus-avtale mellom Norge og Storbritannia kan bety økte skolepenger for norske utvekslingsstudenter.

Forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim (H) sier at samarbeidet mellom norske og britiske universiteter står sterkt, men at nye avtaler må være på plass ved utgangen av 2020.

– Storbritannia er det klare førstevalget for studenter som vil reise ut, og et av de europeiske landene vi har mest forsknings- og utdanningssamarbeid med. I år går alt som normalt, men fremover må vi vurdere hvilke nye avtaler vi trenger med Storbritannia innen neste år, sier Asheim.

universitas@universitas.no

Forskere og studenter er avhengige av å utveksle til andre land

Agnes Louise Helleberg, utvekslingsstudent

til Norge innen utgangen av 2020. Men for andre kan det bli vanskeligere å skaffe seg helseforsikring og oppholdstillatelse.

– Det blir mer komplisert å utveksle til Storbritannia, sier hun.

Helleberg sier at situasjonen var mindre oversiktlig for de norske studentene for et år siden.

– Jeg snakket med folk som var redd for at det ikke ble noen avtale en gang, sier hun og viser til forhandlingene mellom Storbritannia og EU.

– Daværende forsknings- og høyere utdanningsminister, Iselin Nybø, advarte norske studenter mot å dra på utveksling til Storbritannia. Hvorfor dro du likevel?

– Jeg var sikker på at forbindelsen mellom Norge og Storbritannia var såpass viktig at man ville finne løsninger. Vi lever i en glo-

Tilbudsguiden

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

MUSEUM

Norsk Teknisk Museum
Kjelsåsveien 143
0491 Oslo

Et eldorado for utforskende i alle aldre.

Studentbillett kr 100,-

Se vårens spennende utstillinger!

Tlf: 22 79 60 00
www.tekniskmuseum.no
Facebook: Tekniskmuseum

Velkommen til oss!

TANNLEGE

Sandaker Tannlegevakt
Sandakerveien 67A
0477 Oslo

Tlf: 22 15 20 00

www.sandakertannlegevakt.no

10% studentrabatt

Fokus på kvalitet og smertefri behandling til meget rimelig pris.

Garantert akutt time innen 2 timer

EVENT.

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
Dj og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydd løsning er som passer ditt budsjett.

Her kommer flere gode tilbud til deg som er student i Oslo

TAR JAZZEN TIL S

Håkon og Martin er studenter med en litt annerledes semesteroppgave: De skal arrangere «Oslos hippeste festival».

Festival

tekst Roya Shahibzadeh
foto Gina Grieg Riisnæs

Universitas møter arrangørene bak «Oslos hippeste festival» en frisk januardag. Nei, dette er ikke guttene bak Øya. Nei, ikke Bylarm heller! Disse studentene kan ikke skryte på seg Solange eller Isah, men de kan vise til noe litt kulere enn en bacheloroppgave med stikkord som Knausgård, virkelighetsroman og etikk. Håkon Huldt-Nystrøm (20) og Martin Haukedal (23) er nemlig to av arrangørene bak årets Serendipfestival, en studentdrevet jazzfestival.

De går andre året på jazzlinjen på Norges musikkhøgskole (NMH), har tretti plakater i hånd og et mål for øyet: å skape blest omkring årets festival. Det må til når man planlegger en festival som vanligvis kun tiltrekker seg jazzstudenter fra samme skole. I år vil de bringe jazzen til studentmassen:

- Vi har lyst til å gå bort fra bruken av ordet «jazzfestival», og heller omtale det som en studentfestival i regi av jazz, sier Haukedal.

Vi ble jazzmusikere fordi vi er opptatt av å skape musikk i øyeblikket

Martin Haukedal, student og festivalarrangør

Uttrykk: Håkon Huldt-Nystrøm går jazzlinjen ved Norges musikkhøgskole, mye fordi han vil skape musikk i øyeblikket.

Ikke bare jazz

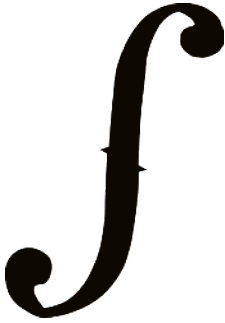
Første stopp på promoteringsferden er en kafé på Majorstuen. En bomtur. Vi blir raskt henvist bort, med beskjed om at det ikke er lov til å henge opp plakater der. Men Haukedal og Huldt-Nystrøm har en nøye uttenkt plan, og mens vi beveger oss mot trikkeholdeplassen som skal føre oss til neste destinasjon, forteller Haukedal at det finnes særlig én misforståelse om jazz.

- Du kan ikke *bare* spille jazz, du gjør en kombinasjon av forskjellige ting. Hvis du har hørt på rock, tar du inspirasjon fra det. Alt du hører på, blir en referanse innenfor jazzen. Mange av oss hører på jazz som har innslag av andre sjangere, og bruker det i vår egen musikk, forteller Haukedal.
- Huldt-Nystrøm spiller kontrabass, og kommer rett fra band-øvelse. Bandet hans, Tevje Trio, er ett av mange som skal spille under årets festival.
- Det er veldig individuelt hvordan artistene jobber opp mot festivalen. Mitt band har hatt syv øvelser etter jul, sier Haukedal. Selv er han gitarist og skal opptre med bandet Ako Ako.

Musikk i øyeblikket

Serendip-arrangørene forteller at utbyttet fra studiet strekker seg lenger enn det rent faglige.

- Jeg overhørte en lærer en gang si at «det å studere musikk egentlig bare er et skalleskjul for å møte andre musikere», sier Haukedal.
- Han forteller videre at å komme seg inn i riktig miljø er en viktig del av studiet.
- Du har tilgang på veldig spisset kompetanse. Vi har de fremste musikerne i landet til vår disposisjon, og får lokaler å øve i, sier han.
- Og vi blir jo definitivt flinkere musikere, legger Haukedal til.
- Hva er målet etter studiet?
- Målet er å kunne leve som utøvende musiker, men det er vanlig å kombinere det med noe annet, sier Huldt-Nystrøm.
- Undervisning er vanlig, forteller Haukedal.
- NMH-studentene mener også at skolen gir dem viktig kunnskap de kan ta med videre utenom det musikaliske.
- Å arrangere en festival, slik vi gjør med Serendip, er også nyttig erfaring for en musiker, sier Haukedal.
- Vi får innsikt i hvordan sånne oppsett fungerer, utdyper Huldt-Nystrøm.
- Selv om studiet til Haukedal og Huldt-Nystrøm er sterkt knyttet til jazz, mener de det er mer som går inn i det.
- Studiet kalles populært for «jazzlinja», men det er mye utøvende improvisasjon. Vi ble jazzmusikere fordi vi er opptatt av å skape musikk i øyeblikket, sier Haukedal.
- Huldt-Nystrøm forteller at mange av deres studievenner spilte i band allerede før de begynte på høyskolen.

STUDENTMASSEN

– Det er et ganske høyt nivå på NMH. Det er få som kommer inn uten å være aktiv musiker, sier Huldt-Nystrøm.

Etablerte musikere

Etter en kort trikketur er vi på Tullinløkka. Neste stopp er NLA Høgskolen (Norsk Lærerakademi) i Staffeldtsgate, hvor vi blir sluppet inn av en gammel venn av Haukedal. Med lyden av pianoøvelser i naborommet spekulerer Huldt-Nystrøm og Haukedal i hva som er den beste plassen for plakaten.

Haukedal nynner i takt med bakgrunns melodien mens han og Huldt-Nystrøm henger opp en rosa plakat på en vegg ved inngangen.

– Nei, ikke så skjevt. Eller kanskje det er litt kult at den står skjevt? spør Haukedal.

Haukedal forteller at alle som spiller utøvende musikk på andre studieår på NMH, er nødt til å arrangere en musikkfestival.

– Å arrangere Serendip er et fag, men vi blir ikke vurdert. Vi har arbeidskrav. Alle som går andre året på jazzlinja, arrangerer Serendip, vi er rundt 16 stykker, forteller han.

Under festivalen skal musikere av varierende popularitet og forskjellige sjangre opptre.

– Tevje Trio har grunnlag i eldre type jazzjazz, som de fleste ser på som gammelt, men vi spiller med våre mye yngre sinn, forklarer Huldt-Nystrøm.

Ako Ako, som Haukedal spiller i, lener seg på å finne opp melodi på stående fot.

– Vokalisten vår skriver sangene, så improviserer vi ut fra det hun har skrevet.

Blant Serendips tidligere opptredener finner man mange kjente navn innenfor det norske jazzmiljøet som Wako, Mall Girl, Bendik Baksaas og Mathias Eick. I år skal også flere kjente figurer innenfor jazzmiljøet spille.

– Vi har vanligvis en del etablerte musikere som er med på å spille under festivalen. I år har vi blant annet med oss bassist Ellen Brekken.

Tidlig søknadsprosess

For å kunne opptre på Serendip må en artist eller et band sende inn en søknad før jul.

– Ikke alle som spiller på festivalen, er studenter, vi tar inn søknader fra alle, opplyser Haukedal.

Haukedal og Huldt-Nystrøm forklarer at de får mye frihet i utformingen av festivalen, og at de prøver å samle inn søknader så tidlig som mulig for å starte promoteringen i god tid i forveien.

– Profilen til festivalen er det vi som bestemmer.

Om det skal være studentband eller om vi bare har et par flotte konserter med store navn, sier Huldt-Nystrøm.

Guttene tok opp interessen for jazz i begynnelsen av tenårene, og

Jeg føler ikke noe behov for å bli popstjerne

Håkon Huldt-Nystrøm, student og festivalarrangør

Gammel jazz, ungt sinn: Tevje Martin Fjugstad Flaate spiller gitar i Tevje Trio, sammen med Jomar Jeppsson Søvik på trommer og Håkon Huldt-Nystrøm på bass.

begynte å spille i band tidlig.

– Jeg spilte i mitt første band da jeg var tolv. Men det var punk, forteller Haukedal.

– Har dere noen musikalske forbilder?

Studentene tenker lenge, men kommer frem til at én artist skiller seg ut.

– Black Sabbath. Og Miles Davis er jo en klassiker. Han var vel den første jazzzen jeg begynte å høre på, sier Haukedal.

– Miles Davis er bra, sier Huldt-Nystrøm bifallende.

En uttrykksform

– Hva er jazz for dere?

– Å kunne bringe med seg mange referanser inn i en musikalsk sammenheng, sier Haukedal.

– All musikk er en måte å uttrykke seg på, og for meg er jazz den beste måten å gjøre det på, sier Huldt-Nystrøm.

For Huldt-Nystrøm er ikke drømmen å bli kjent. Å få berømmelse innenfor et bestemt miljø verdsettes høyere.

– Det hadde vært gøy, men det beste er å bli kjent innenfor jazzmiljøet. Jeg føler ikke noe behov for å bli popstjerne, sier Huldt-Nystrøm.

– Så ingen planer om VG-lista?

– Nei, jeg tror ikke det. Det er ikke et ønske akkurat nå.

Målet er å kunne leve som utøvende musiker

Håkon Huldt-Nystrøm, student og festivalarrangør

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

«Drit i kjæresten»

«Drit i kjæresten», er den klare oppfordringen fra Stian Magelssen til alle studenter ved UiB som tviler på om de skal søke utveksling til høstsemesteret, i Studvest. Som tidligere internasjonalt ansvarlig i Studenparlamentet er han åpenbart en person å lytte til, men snakker han av egen erfaring?

– Et forhold burde uansett tåle litt avstand. Om det blir slutt, er sjansen stor for at du møter noen mer eksotisk i det store utland.

Men det stopper ikke der. Før du i det hele tatt har be-

stemt deg for om du vil reise til Barcelona eller Bali, er du også nødt til å si opp deltidsjobben:

– Hva vil du helst fortelle barnebarna om? Det semesteret du råtnet bort i en meningsløs deltidsjobb, eller semesteret du ble tan og fant deg sjæl i Malaysia?

Da innlegget, som først ble publisert i januar 2018, nå har blitt republisert, er det mye som tyder på at Magelssen fortsatt dunker ned Tiger-øl sammen med sin nederlandske kjæreste i Kuala Lumpur.

Digitale minner

– Når jeg tenker tilbake på hvordan jeg og vennene mine brukte tiden vår sammen i barndommen, tenker jeg på Sims, Piczo, og Chatroulette, skriver Under Dusken-journalist Renate Leth Olsen i en tekst som reflekterer over digitale spor og minner.

– Familiene mine på Sims forsvant da vi byttet PC, Piczo og Blogg.no gikk konkurs og slettet alle bloggene, og (heldigvis) har vi ingen videoer av alle mennene som blottet seg for oss på Chatroulette, fortsetter hun og lengter nostalgisk tilbake til en tid da foreldrene ikke ante hva barna holdt på med på internett.

– Etter å ha sett både Piczo-si-

der og pikker gå opp i røyk, har jeg innsett at jeg må bli bedre til å aktivt bevare de minnene jeg vil beholde.

Mon tro hvilke nye minner som Leth Olsens vil finne det verdt å ta vare på i tiåret som kommer. Vi venter i spenning. Jeg anbefaler å ta et utvekslingsopphold i Kina, for å lære seg språk og for å få kulturforståelse. Hvis man ikke får mulighet til å studere der, kan man for eksempel bli skiinstruktør der en vinner eller to.

Christian Engh fra Innova-sjon Norge forteller studentene ved NHH hva som skal til for å lykkes i kinesisk næringsliv.

Daniel H. Masvik stiller til leder av Norsk studentorganisasjon

NSO-valg
Daniel H. Masvik, stiller til valg som leder av NSO

Jeg er opptatt av at i Norsk studentorganisasjon (NSO) skal alle meninger være velkomne, vi skal ha en samlet studentstemme, ikke én studentstemme fordi de andre stemmene er stilnet. Jeg har opplevd meningsmangfoldets gode og dårlige side i NSO, her mener jeg vi har en jobb å gjøre! Taket for hva som kan diskuteres i NSO, må heves, og da må vi bygge tillit til en åpen og trygg dialog, uansett tema.

Jeg har sittet som studentrepresentant i Studentparlamentet ved Universitetet i Tromsø og senere tatt fulltidsverv som leder av det samme studentdemokratiet. Nå sitter jeg i sentralstyret i NSO. Jeg har også vært tillitsvalgt på et studiested med to hundre studenter og opplevd å få den eneste kantinen vi hadde, lagt ned. Jeg har opplevd et studiested med for mange nettstudenter og et sovende campus. Jeg har opplevd å fordele semesteravgiftsmidler i millionklassen og kampen om disse midlene. Jeg har altså lang og bred erfaring, nå vil jeg være Student-Norges stemme og er motivert for å ta studentbevegelsen fremover i det kommende året. Studentpoli-

tikken i Norge utfolder seg på veldig mange måter, og min hjertesak vil være et mer åpent NSO hvor ingen diskvalifiseres fordi de mener feil. Det er også flere høyst aktuelle saker jeg vil rette mitt blikk mot.

I februar kommer Aune-utvalgets rapport om revidering av universitets- og høyskoleloven, da er vi nødt til å feire eventuelle seire og kjempe beinhardt for å opprettholde de rettighetene vi studenter allerede har. Regjeringen har vist en vilje til å kjøre over studentenes ønsker da de innførte endringen i konverteringsordningen, så dette må vi ta på høyeste alvor. Jeg kjemper mot denne endringen med ivrig deltakelse i den offentlige debatten og i debatt med stortingsrepresentanter fra Høyre.

Det trengs gode rammeverk for å kunne drive godt studentpolitisk arbeid. Det er ifølge en undersøkelse blant NSOs medlemslag halvparten av norske studentdemokratier som mangler essensielle støttefunksjoner og lønn for å kunne jobbe for studentene sine. Denne utfordringen må vi løse, sammen med de lokale studentdemokratiene. Det er studentdemokratier som bruker all sin tid på organisatoriske oppgaver istedenfor politikk fordi de ikke har en organisasjonskonsulent. Det er studentdemokratier hvor ledelsen jobber seg i hjel ved siden av jobben i studentdemokratiet fordi lønnen er for lav eller ikke-eksisterende. Dette taper alle på.

UiO-studenter roses av amerikanske forelesere

Utteksling
Gunn Enli, prodekan på HF ved UiO
Christian Janss, utdanningsleder på Ilos ved UiO

Én ting er at amerikanere kan være rause med skryt og superlativer. En annen ting er når det blir konkret og man får samstemte og entusiastiske tilbakemeldinger på hvordan studenter på utveksling fra Universitetet i Oslo (UiO) bidrar i klasserommet. Det fikk vi i høst da vi besøkte American University i Washington, D.C. Studentene våre kan delta på «Washington Semester Program», en unik kombinasjon av fagemner og praksis i en av verdens viktigste hovedsteder. Vi ble forklart at studentene fra UiO utmerker seg ved at de jobber godt, de deltar med kritiske spørsmål, de er modne og nærmest på nivå med «faculty» i faglige diskusjoner. «De er de beste vi har hatt», het det: «Please send more!»

Dette ble vi selvsagt stolte og glade over å høre, og det viser at UiOs kandidater ikke bare er godt nok rustet til å studere ved amerikanske universiteter, men at de også presterer veldig godt faglig. Hvorfor hevder studentene våre seg så godt i en internasjonal utdanningsinstitusjon? Årsaken er trolig sammensatt. Noe av forklaringen kan ligge på individnivå: UiO-studentene er ofte et

par år eldre enn medstudentene; noen har vært på utveksling før, og de er gjerne gode i engelsk. Og mange av UiO-studentene som reiser ut, er særlig motiverte, kvalifiserte og faglig sterke. Men det gjelder også studenter som kommer fra andre land og andre deler av USA for å studere i Washington.

Forklaringen må ha flere nivåer, og da kommer vi til institusjonene. Selvstendighet og modenhet har studentene fått anledning til å utvikle i den norske skolen, det er en viktig faktor som også bidrar til at de gjør det godt i arbeidspraksis. Så kommer de til UiO, og der ligger den tredje delforklaringen: Det kan være at undervisningen ved UiO har et så høyt internasjonalt nivå at studentene våre blir godt rustet til å lære og til å sette seg inn i ny kunnskap og å delta i faglig avanserte diskusjoner.

Derfor: Det er ingen grunn til å sitte hjemme og lure på om du har faglige forutsetninger for å reise ut; grunnlaget er mer enn godt nok! Og utover det faglige, og at du kanskje har lært deg et nytt språk skikkelig godt, er det minst tre gevinster ved utveksling: 1) Når du kommer tilbake, vet du mer om deg selv, du blir mer selvstendig og uavhengig, 2) du får et nytt nettverk av venner og kanskje fremtidige arbeidskolleger, og 3) du tar med deg verdifull erfaring om andre land og kulturer tilbake til campus, til faget ditt, til medstudentene og samfunnet.

Ukas tweets:

Shia LeBløff @kollapskaus
Læreren tar fem minutter pause på hver slide, sånn at folk kan skrive av alt som står der, selv om powerpointen legges ut for alle etterpå

Du har åpenbart misforstått hele poenget med å ta notater.

Johanne Falkenberg @johannefalk
Hver dag, kl 18:14, tenker jeg på grunnloven

Hver dag, klokken 13.49, tenker jeg på skipet som kom til Bjørgvin.

Erlend Bjørnson Barkbu @ErlendBjornson
Når man har tvitret verdens morsomste tweet(™) og respon-sen uteblir...

Er det denne du sikter til? «Hvis man krysser et pæretre med hamp, blir man da høy på pæra?»

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

FORSKERINTERVJUET

Djvelens advokat: Først drømte Karen Crowther om én forent teori om alt. Nå kritiserer hun den.

Stygge teorier og vakre fenomener

Dersom fysikerne ferdigstiller en teori om kvantegravitasjon, har de ennå ingen «teori om alt», sier filosofen Karen Crowther.

It's not rocket science

tekst Henrik Voldstad
foto Gina Clausen Karlengen

– Filosofi er alt! Man innser ikke hvordan det gjennom-syrer alle disipliner. Det er filosofi i naturvitenskap, øko-nomi, politikk, overalt.

Det sier Karen Crowther, nyansatt førsteamanuensis i filosofi ved Universitetet i Oslo. Hun fikk erfare at filoso-fien trenger seg inn i andre fagfelt da hun studerte fysikk i sitt hjemland, Australia. Først drømte hun om å finne én forent «teori om alt».

– Men jeg skjønnte etter hvert at det er mer komplisert enn som så.

En av Crowthers filosofiske kjepphester er at selv om fysiske teorier har pleid å ha visse egen-skaper, trenger ikke dette å være rettesnoren for dagens forskning:

– Man trodde at elektrisitet og magnetisme var helt forskjellige ting, men så viste de seg å være forskjellige aspekter av det elektromagne-tiske feltet. Dette er en veldig vakker teori! Men jeg vil si at vi ikke kan forvente at teorier skal være vakre og enhet-lige, nå som vi beveger oss inn i helt nye områder.

Den hellige gral

Det nye området er kvantegravitasjon. Innen fysikken finnes det to overordnede teorier: den generelle relati-vitetsteorien, som omhandler gravitasjon, og kvantefelt-teori, som omhandler alle fundamentale krefter og par-tikler. Men ingen enkelt teori kan forklare svarte hull og Big Bang. Derfor vil fysikere bruke elementer fra begge teorier for å forklare disse fenomenene.

For tiden skriver Crowther en bok for Cambridge University Press om temaet. Hun skal argumentere for at kvantefeltteori ikke har utsikter til å bli en forent teori om alt. For fysikerne er denne teorien den hellige gral, sier Crowther.

– Jobben min er å spørre hvorfor vi søker en forent te-ori om alt, og er det rimelig å forvente? Ikke minst, kvan-tegravitasjon trenger ikke å være denne teorien.

– *Hvorfor skal du argumentere for dette synet?*

– Fysikere har brukt lang tid på å utvikle en overordnet teori om kvantegravitasjon, men ingen versjon har blitt allment anerkjent. Så det kan hende at fysikerne bør være

Fysikerne bør være mer åpne for teorier som er stygge, ikke-forente eller matematisk inkonsistente

Karen Crowther, førsteamanuensis i filosofi

mer åpne for teorier som er stygge, ikke-forente eller ma-tematisk inkonsistente. Men som fortsatt er brukbare.

– *Hva betyr «brukbare» i denne sammenhengen?*

– Hvis vi bruker en smalere definisjon av kvantegravi-tasjon, så kan vi beskrive et visst område: Big Bang, svarte hull og Planck-skalaen. Hvis teorien ikke funker på andre områder, så kan man bare lage nye teorier som gjelder for disse områdene. Planck-skalaen er målestokken for ek-stremt små mengder og avstander i tid og rom.

– Du sier at du ble interessert i filosofi fordi teoriene var ufullstendige, samtidig som du nå kritiserer forsøk på å fullende fysikken gjennom en forent teori?

– Ja, det er en motsetning der. Som filosof har jeg vendt meg bort fra dette synet for å kritisere det og være litt «djvelens advokat».

Filosof versus fysiker

Det blir ikke første gang Crowther trår på en fysikers am-bisjoner. Enkelte forskere ønsket et eksperiment der di-verse væsker kan imitere svarte hull, men møtte motstand fra Crowthers forskningsgruppe:

– Vi fikk en e-post fra en fysiker som var veldig sint. Han sa at han hadde brukt hele sin karriere – ti til femten år – på å utvikle dette eksperimentet. «Dere filosofer sprer ideen om at eksperimentet ikke sier noe om svarte hull. Det kan gjøre at jeg ikke får mer forsknings-støtte. For oss tar det ti til femten år å bygge opp en karriere, men dere filosofer kan bare endre fokus for forskningen deres i løpet av noen uker», siterer Crowther og ler.

– *Finnes det noen fysiske fenomener som du sy-nes er spesielt vakre?*

– Det er bra at du spør om vakre fenomener, og ikke teorier. Det er så mye vakkert! Men svaret må bli faseoverganger.

– *Faseoverganger?*

– Materie kan ha forskjellige faser. Se på vann, for ek-sempel. Vann kan koke og bli til gass, fryse og bli til is, og du har flytende vann i regn, som dere jo har mye erfaring med her i Norge, sier Crowther lattermildt.

– Dette er jo velkjent, men jeg synes det er veldig vak-kert at en substans kan innta så forskjellige former.

universitas@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Selma Stormyren Larasen**
anmeldelser@universitas.no 954 51 978

Utstilling:

Et blikk fra sør

Alpha Crucis, den sterkeste stjernen i stjernebildet Sørkorset, kan kun ses fra den sørlige halvkule. Med denne metaforen inviteres vi av Astrup Fearnley til å betrakte verden fra en annen vinkel.

På 1980-tallet var det spesielt to utstillinger som fornyet debatten om forholdet mellom vestlig kunst og kunst i resten av verden. En av dem var «Magiciens de la Terre», som ønsket å presentere kunst fra hele verden. Utstillingen ble imidlertid kritisert for at kunsten ble fremstilt som primitive kuriositeter heller enn likestilt med vestlige bidrag. Blant dem som jobbet med utstillingen, var franske André Magnin — nå er han hentet inn som kurator i anledning «Alpha Crucis».

På åpningsdagen introduserer Magnin utstillingen og presiserer at den på ingen måte er ment å representere hele Afrika — et kontinent med 54 land og mer enn én milliard mennesker. Den stiller ut 17 nålevende kunstnere fra syv afrikanske land, og viser *noe* av det som rører seg. Vi blir introdusert for installasjonskunst, skulptur, foto, maleri og illustrasjon.

Alpha Crucis
Hva: [Utstilling på Astrup Fearnley](#)
Kurator: [André Magnin](#)

For å løfte utstillingen enda et hakk kunne de unngått å plassere verkene så tett, for slik forsvinner til tider flyten. Tidvis savner jeg rom for å la den enkelte kunstners uttrykk komme frem. Kanskje reflekterer det et ønske om heller å vise bredde enn å skape et helhetlig narrativ. I tillegg savner jeg et kritisk blikk på egen praksis. Intensjonene til Fearnley og Magnin virker genuine, men de problematiserer i liten grad sin egen rolle i det komplekse samspillet mellom postkolonialisme, globalisme og profitt.

Oppsummert er «Alpha Crucis» en god og interessant utstilling, som presenterer mange forskjellige kunstnere som for meg var ukjente. Utstillingen viser mangfoldet i afrikansk samtidskunst, og bryter på kraftfullt vis med klisjeen om kunst utenfor Vesten som noe «rent», avsondret eller primitivistisk.

Øyvind Halsøy
anmeldelser@universitas.no

Magnins ønske om å forstå og presentere kunsten på egne premisser virker genuint. Enkelte av kunstnerne har han jobbet tett med i tretti år. En av disse er Cheri Samba fra Kongo, som i sin tid deltok på «Magiciens»-utstillingen. Han startet som skiltmaler, og tok uttrykket videre til en malerstil som ofte benytter sterke farger og slagord med politiske undertoner.

Spor av hans innflytelse kan ses i verkene til kongolesiske JP Mika, en generasjon yngre enn Samba. Han maler slående akrylportretter med bruk av sterke farger og forvridde perspektiver som minner om vidvinkelfoto. Det skaper en spenning mellom realisme og tegneserieestetikk.

Kunstnere fra ulike regioner viser ulike perspektiver, og blikket fra de ulike landene gir oss noen små glimt av forståelse for hvordan verden kan se ut fra deres ståsted. Spesielt tydelig er det i illustrasjonene til kongoleseren Houston Maludi. Gjennom et lappeteppes av figurer i rødt og svart formidler han følelser av overveldelse og kaos i en storby.

det i afrikansk samtidskunst, og bryter på kraftfullt vis med klisjeen om kunst utenfor Vesten som noe «rent», avsondret eller primitivistisk.

Plate:

En slut for Sløtface

Modig og sint. Rått og emosjonelt — «Sorry for the late reply», sier Sløtface, men ventetiden var verdt det.

Sorry For The Late Reply
Hvem: [Sløtface](#)
Hvor: [Nettverk](#)

«Se da, ingen hender.» To typer på sykkel suser forbi meg på St. Hanshaugen. Med stålkontroll slipper de styret, uten en eneste tvil om at det går helt fint. De har retningen, ferdigheten og pågangsmotet.

Det samme har Sløtface sitt nye album «Sorry for the late reply». Stavangerbandet leverer et album som har tydelig fotfeste i pop-punken, og gir en noe forutsigbar, men rå lytteropplevelse. Første låten på platen, «s.u.c.c.e.s.s», er et høylytt startskudd. Pakket inn i Tor-Arne Vikingstads markante, men grumsete gitar, mens bas-

sist Lasse Lokøy og trommis Nils Jørgen Nilsen sparker hardt ifra og er raske på foten. Med dét er tonen for albumet stort sett etablert. Låten er, slik som resten av albumet, gjennomsyret av tekster og melodier som rommer et hav av følelser, introspeksjon, og en del samfunnsaktualitet. «Why be good enough when you could be a success», spør vokalistene Hayley Shea i «s.u.c.c.e.s.s», og retter krass kritikk mot hvorfor enkelte grupper i samfunnet må prøve dobbelt så hardt for å være like god.

Preget av skurrete gitarer og energi som kan sammenliknes med en godt ristet farris er samfunnsaktuell tematikk gjennomgående. «Telepathetic» gir deg en kort introduksjon til selvhjelp og er et mykt oppgjør med de giddeløse. I «Sink or swim» går lå-

ten fra å beskrive det som virker som kalde fronter i et forhold, til alt for varme forhold i verden.

Men Sløtface byr også på intime øyeblikk. «Luminous» er en klassisk kjærlighetslåt, noe bandet ikke har levert tidligere, men som uten tvil kunne glidd rett inn som det romantiske vendepunktet i en chick-flick med Julia Stiles. Da spesielt med Hayley Sheas vokal, som er som en hybrid av Mazzy Star og Letters to Cleo. Men ikke minst er låten en roligere jogg, en pustepause, i et album som løper maraton. Låten «Stuff» er skarp og musikalsk oppløftende, men en trist fortelling om gjenværende og hjemsekende ting fra tidligere forhold. Og «Laughing at funerals» er et ærlig innblikk i sorg, innrammet av en imponerende høy produksjonsverdi.

Med dette pop-punk-bandet blir det politiske personlig. De individuelle konfliktene blir felles diskusjoner. «New year, new me» heter den sjette låten på platen, så kanskje du

skal leve ditt beste liv med litt klok selvinnsett fra Sløtface. «Sorry For The Late Reply» er en sikker s.u.k.s.e.s.s.

Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no

Bad boy, bad boy, what you gonna do?

Petit

av Selma Stormyren Larsen

Vi har fått ny kulturminister. Torsdag for to uker siden fikk Abid Raja for første gang prøvesitte kontorstolen i sitt nye departement. Det har vært gledetårer, rørende anekdoter om uforventet suksess og prat i diverse medier om stort og smått (og litt om kultur). Med Rajas egne ord skal han nå hoppe etter «kjempe-Wirkola» Trine. Jeg er fryktelig spent på å se ham i svevet.

For disse to avissidene spiller Rajas ministerpost en viktig rolle. Hvilke anmeldelser du vil lese fremover, påvirkes av hvilke valg han tar. Har Abid en plan? De siste dagers medieopptredener gir oss noen hint.

Twitter, søndag: «På vei til nitimen NRK. Blir vel prat om kultur og livet fra 09.30.» Raja virker ikke å ha noen intensjoner om å definere størrelsen «kultur». Samma kan det være!

Raja er nemlig langt fra noen enigma. De siste dagene har en energisk statsråd uttalt seg på åpent og uironisk vis, og skryter ikke på seg særlig lang fartstid som kulturtråler.

I Kulturnytt 28. januar: «Min kulturopplevelse fra barndommen er Fleksnes! Fleksnes husker jeg!» Fra samme program: Abid Raja: – Filharmonikon (sic!) var jo hundre år ... Ugo Fermariello: – Oslo-Filharmonien, ja?

ARKIVFOTO: BIRTE NYSTAD MAGNUSSEN

Men alt og alle skal med. Hans siste kulturopplevelse var en kinotur med kidsa. Når Ugo spør om idrett og pengespill, bryter statsråd Raja ut: «Bad boys, bad boys, what you gonna do?», og plutselig er det filmen «Bad Boys» som er mest presserende.

Fra spøk til alvor: Videre fikk vi høre at statsråden vår har «noen tanker i hodet om å få til noen prosjekter». Og etter å ha sett Raja hylle kulturpotet Halvdan Sivertsen i Spektrum, kan vel ingen betvile hans kjærlighet til kunsten: Via tårevåt resitering av «Sommerfugl i vinterland» viser han at han først og fremst er kulturmann, dernest en fyr av folket, dernest en suksesshistorie, dernest politiker. Snufs.

Er Raja, med sin slantne kulturerfaring, regjeringens bad boy? Tja. Han er vel heller regjeringens rorte, veldig takknemlige godgutt og «gråtepadde» med «sterke følelser for dette prosjektet».

Akkurat hvilke saker vår lille-Wirkola vil gjennomføre det kommende året, er usikkert, men jeg tar lett på uvissheten. Raja virker å ha visjonene og energien. Jeg heier på Abid, vår nye kulturminister – eller var det kulturpersonlighet?

Terningkast kommer om et år.

anmeldelser@universitas.no

Dokumentar:

Mindre Line, mer fakta

I siste tilskudd til «Line fikser»-føljetongen har NRK tonet ned narsissismen til fordel for folkeopplysning. Det er lettere å svelge.

Line fikser maten

Hva: Dokumentarserie fra NRK

Med: Line Elvsåshagen

NRK, folkeopplyseren ... For de av oss som har levd i begge årtusener, er det ikke ekstremt opplysende å bli gjort woke om problematikken med verken norsk matproduksjon eller import, men det er nå en gang det Line undersøker. Dersom man legger generasjonsforakten til sides, er det kanskje ikke så dumt at vår fremste nyhetsformidler påpeker et par mangler i vår egen, politikernes og til og med matindustriens forhold til miljø, etikk og alt det andre Greta Thunberg snakker om i Davos.

Line Elvsåshagen er kjent fra TV-føljetongen «Line fikser», en serie som til tider kan føles som en studie i P3s stjerneutvikling, men som kan hende er uspiselig for andre som ikke er så interessert i hvordan Line skal redde saker gjennom seg selv.

Heldigvis er Line god i «Line fikser maten». Ja, dette er en wake up call for vegetarianere som tror at det å spise avokado gjør en til et bedre menneske. Samtidig er det faktisk ganske god familieopplysning. Gjennom fem episoder går Line gjennom noen av

FOTO: ANGELICA HOVLAND/NRK

de mest sentrale næringene og problemene i norsk matproduksjon, tidvis tonelagt av både Aurora, Billy Eilish og et par andre artister det lukter klimabrøl av. Corny? Ja, det kan tenkes, men denne anmelderen husker godt Pelle Parafins Bøljeband, så noe knirkefaktor må man la statskanalen ha.

Er det bra? Det er i alle fall ikke et nytt narsissist-prosjekt fra P3-gjengen. «Line fikser maten» er god og respektfull folkeopplysning. Dersom man har fulgt med i ordsiftet de siste ti årene, er det kanskje ikke så banebrytende? På den annen side er det lett å mistenke at denne serien er laget for de som nettopp ikke har fulgt med i ordsiftet, eller eventuelt ikke var gamle nok til å gjøre det da læreren vår viste Al Gore på kasse-TV. I alle tilfeller er det en urimelig mye mer empatisk og sunn idé å sette på «Line fikser maten» enn «Cowspiracy» for sine barn.

Kristoffer Solberg

anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)

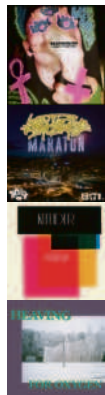
Selma Stormyren Larsen, anmelderredaktør

Deathcrush – I want it That Way
Sinna? Care? Dansbart? Sånn jeg vil ha det

KingSkurkOne – Maraton
«Alle som jeg kjenner, alle de er fakka mennesker.»

Kefeider – Hurts a Little
En må lide (litt) for kunsten(?). Lite offer for en god låt og plate!

Ludvig Moon – Heaving for Oxygen
Ny god gammel indie med oppbygning på den riktige måten.

Kulturkalender uke 4

	6/2	Velopplis #19	9/2
Maja Lunde + Peder Kjøs – Relasjoner gjennom generasjoner	Sier du aldri nei takk til en god loppe? På Velo finnes det trolig flere denne søndagen. Stikk innom for en titt og en naturvin-sipp, om du er en av de som fortsatt har annet enn lomme-rusk igjen fra forrige stipend.		
To kulturtjempers skal snakke sammen om kjærligheten mellom foreldre og barn. Det er alt jeg vet. Arrangementet passer altså både for de som er opptatt av kjærlighet mellom foreldre og barn, og de som er opptatt av Peder Kjøs og Maja Lunde, eller som arrangøren selv formulerer det: «samtaler mellom interessante mennesker».	Dørene åpner: 10.00		
Dørene åpner: 18.00 Aldersgrense: 18 år			
Gundelach – All night long	7/2	I dybden: Anna Akhmatova – Hødnebø/Haugane/Lunde	11/2
Første gangen jeg la merke til Gundelach, var på Øya for et par år siden. På vei hjem stoppet jeg ved lyden av en sakral klubb-versjon av Radka Toneffs låt «The Moon is a Harsh Mistress». Gundelach har mange sider, og jeg spår at dette er en Villakveld du vil digge, enten du er notorisk klubber eller bare åpen for noe annet.	Litteratur på Blå er en institusjon i Oslo – trommevirvel – litteraturmiljø. Med hyppige og interessante arrangementer har gjengen bak alltid spennende planer. Denne gangen er det den russiske poeten Anna Akhmatova som skal diskuteres over en øl, av blant annet Tone Hødnebø, Ingunn Lunde og Karin Haugane.		
The Villa ID: 23 Billett: 150,-	Blå Dørene åpner: 19.00		

Synnøve Berg Meisingset, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Rasshølenes come back

Hvem: Følgere av«omgjusdnt» Hva: Unfollow med en jævla gang Hvorfor: Skaff deg selvtilitt et annet sted

De som var rasshøl på ungdomsskolen, har nå inntatt Grünerløkka og Instagram, og funnet et skalkeskjul for å bedrive mobbeaktig oppførsel – og de kommer unna med det. Du følger garantert en slik konto selv. Hva er vel bedre en å gosse seg over andres tragedier? Dine egne failes i livet føles plutselig litt mindre etter man har scrollet seg gjennom videoer av typen «ha ha, en

jente som glir i champagne og faller!» eller «lol, en gammel alkis som drikker øl på t-banen». Humoren er elendig, og hele premisset er kvalmt, så la oss ta avstand fra drittsekken som skaffer seg selvtilitt av å rakke ned på andre. La folk være idioter i fred, og ta med den nedverdiggende humoren tilbake til den elitistiske runkeringen av en vennegjeng du har.

Anna Serafima Svendsen Kvam, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Klippekortet: en kømaskin

Hvem: SIO Hva: Klippekort Hvorfor: Kjøer det verste

Enten det er gjerrighet, GDPR eller et krampaktig forsøk på å være i tiden som ligger bak, er mitt svar: Samma kan det være! For klart det finnes mildt sagt smidigere måter å rigge et klippekort på enn at kundene må bruke dyrebar tid på å famle rundt i en app og skanne en QR-kode, i håp om å få et akk så etterlengtet klipp. Det handler ikke om pengene, men følelsen. En skatt i hverdagen: å

kunne servere seg selv noe gratis. Denne uplettede gleden er blitt et minne fra en svunnen tid: da man fortsatt kunne samle klipp uten å måtte balansere lommebok, termos, mobil og bankkort mellom fingre, under albukroker eller mellom tenna, for å kunne trykke seg gjennom SIO-appen, og kjenne køen bak seg presse stadig tyngre mot samvittigheten.

Bli en «gjestelister» på 1–2-3

I anledning at den radikale og frittallende Gjestelista legges ut for salg, er det et stort spørsmål som melder seg: Hvem skal ta over? Kan vi forvente like mye SiO-drittsslenging og sky bar-prat i fremtiden?

Ryktene skal ha det til at Gjestelista arrangerer et helgekurs i forkant av at nye, engasjerte studenter tar over. Kurset skal blant annet inneholde dyptgående foredrag med titler som «hvordan være politisk ukorrekt, uten å virke høyrevridd». Kurset har likevel mest fokus på retorikk og hvordan man skal svare media. En kilde som tidligere har deltatt på Gjestelistas kurs, fortel-

ler at man blant annet må bestå en prøve for å være «verdig som representant for Gjestelista».

– Ved å skrive under på et dokument må vi blant annet forplikte oss til å komme med minst én månedlig nedverdiggende kommentar om de andre representantene i Velferdstinget (VT).

– De lærer oss også hvilke type betegnelser vi kan bruke om folk i VT eller SiO. «Suppehuer» er den store favoritten. De som tør å ta i bruk denne betegnelsen, blir møtt med ekstra kreds i miljøet. Jo drøyere man er, jo høyere i Gjestelista-hierarkiet kommer du.

Ukas studentvin

ADVARSEL ELLER MARKEDSFØRING?:

Spørsmålet jeg stiller meg når jeg ser ukens vin, er følgende: Er designet en advarsel om hvordan du kommer til å se ut etter å ha drukket den og våkner opp med en ny tatovering du ikke husker å ha tatt? Eller er den markedsført til 15-åringer som synes det ser genuint kult ut med en slik tatoveringsestetikk? Uansett hva svaret på det spørsmålet er, må jeg innrømme at den overrasker! Det smaker i motsetning til mange av billigvinene ganske balansert og greit, som en helt kurant flaske cava. Bakpå flasken skriver de følgende: «OMFAVN LIVET.» Du kan jo starte med å sprette denne på en torsdagskveld i livet LA DOLCE VITA!

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Farfalla Bianco Frizzante

Pris: 104.90 (75cl)

Land: Italia

Alkohol: 9,5 prosent

Vi spør

av Jarl Of Haafigar

En ny tid, en schpa tid

I denne ukens Universitas kan du lese at Høyskolen Kristiania har de dyreste studiene man kan finne. Nå er BI, en gang beryktet for sin velstand, vippet av tronen. Dermed tok Rocky Riesling, student på BI og kjernekar, en telefon til rektor ved HK, Arne Krumsvik. Med bare de beste intensjonene – bedre føre var enn etter snar. Han vil kun dele noen tips med den nye kongen av privatstudier.

[ring... ring...]

(Ved tredje oppringing tar Krumsvik telefonen)

– Hallo?

– Hei, er dette Arne Krumsvik?

– Ja

– Schpaaa ... Hei, dette er Rocky Riesling, jeg går på BI, og har bare noen spørsmål og innspill angående prisene deres på HK. Nå er jo vi i samme yacht, men vil du si at dere styrer privatskoleskuta?

– Jeg hører så dårlig, for jeg er i India, skjønner du. Så hvis du sender en e-post, så kan jeg svare på det i kveld.

– Åja, du er i India du?

– Eh, ja ...

– Nei, da kan det vente.

– Ha det, da.

– Ja, ha det.

Biiip...

Men jeg, Rocky Riesling, har noen tips til rektoren som ikke kan gå usagt. Så derfor sender jeg et åpenhjertig brev fra bror til bror.

Kjære Krumsvik, Vi skal preike biz.

Jeg ser at en bachelor i anvendt psykologi koster 42.000 spenn per semester. Visste du at det er syv flasker med Moët og Chandon Imperial Brut? Lekre bobler, det. Så er det 27 flasker med Leclerc Briant Pure Cramant Blanc – om man har litt stivt budsjett etter semesteravgiften da ...

Men det blir stemning uansett da, sjampis eller ikke-sjampis. Lørdag er for gutta uansett, eller hva damer? Jeg er gassed. Ja, BI skal forresten ha vinsmaking neste torsdag. Det er sykt low-key. Peder er main plug, så det er null stress om dere på HK vil

være med. Eller, dere skal ikke arrangere noe slik dere, da? Tycks om det, liksom? Det er sykt schpa for litt networking, halvparten av listen min på LinkedIn er fra typ sånne events.

Selv har jeg har ambisjoner om å utdanne meg videre innen executive manager retail specialist relations and administration-feltet her på BI, men kanskje noen kunne anbefalt meg et annet studie på HK istedenfor? Rikt på CV-en, det da, gang-gang.

Så da vil jeg hjertelig invitere deg, Krumsvik, til å ta stilling til om du vil vurdere din stilling som den schpa-este rektoren i Norge.

Hah, duumt as bror ... chattes a'

GABRIEL QUIZLESIAS

Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

- 1. Hvilken sportskjede slo seg nylig konkurs?
- 2. Hvor høy er avgiften per kilo på sjokolade- og sukkerverer i Norge? Slingringsmonn på 2 kroner.
- 3. Hvem figurerer på Oslos byvåpen?
- 4. Hvilket lands navn betyr Frelseren?
- 5. Ned hvilken elv reiser hovedkarakteren i Joseph Conrads Mørkets hjerte (Heart of Darkness)?
- 6. Mørkets hjerte ble filmatisert av Francis Ford Coppola i 1979, nå med handlingen satt til Vietnamkrigen. Hva heter den?
- 7. Wild at Heart inneholder Nicolas Cage, Laura Dern og Willem Dafoe i rollebesetningen, men hvilken kultregissør kjent for rare og delvis uforståelige filmer står for regien?
- 8. Tiende sesong av HBO-programmet «Ingen grunn til begeistring» er nå i gang. Hvem står bak programmet?
- 9. Thomas Gierstens lignende TV-serie er også i gang på TV Norge. Hva heter den?
- 10. Renée Zellweger vant nylig en Bafta for sin tolkning av en legendarisk Hollywood-skuespillerinne. Hvilken?
- 11. Hvilken skuespiller har spilt i The Departed, Interstellar, Ocean's Eleven, True Grit og the Talented Mr. Ripley?
- 12. For hvilken etiopisk rike var Haile Selassie keiser inntil 1974?
- 13. Hvilket år er det snakk om? Nationalteatret åpnes, Aksel Sandemose og Alfred Hitchcock blir født, LO, Viking FK og FC Barcelona blir stiftet, og den andre Boerkrigen starter.

- 14. Hvilken kalender følger Norge?
- 15. Hvilket år er det nåværende i den jødiske kalenderen? Slingringsmonn på 50 år.
- 16. Hvilken kunstner står bak verk som Kysset, Livstreet og Håp?
- 17. Hva er heraldikk?
- 18. Hvem vant årets Super Bowl?
- 19. I anledning 60-års-jubileum skal det europeiske mesterskapet i herrefotball arrangeres i rekordmange land. Hvor mange?
- 20. Hvem leder verdenscupen i skiskyting for kvinner?

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 - Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men det er kanskje ikke så rart siden du har en egen seksjon i biblioteket?

1. Gresvik, som eier G-sport og Intersport 2. 21.22 kr 3. St. Hallvard 4. El Salvador 5. Kongeolven 6. Apokalypse nå 7. David Lynch 8. Larry David 9. Helt perfekt 10. Judy Garland 11. Mat Damon 12. Abyssinia 13. 1899 14. Den gregorianske 15. 5780 16. Gustav Klimt 17. Læren om våpenskjold 18. Kansas City Chiefs 19. 12 20. Tiril Eckhoff.

Rebus

av Frimann

HINT: OL i bryting Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Coronavirus» Paal André den rimbare , l'ts not that bad, Uglebos tapre travere, BB.